EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

من أخلاق الرسول الكريم

Min akhlāq ar-Rasūl al-karīm

Din caracterul nobil al Profetului

ʿAbd al-Muḥsin
al-ʿAbbād

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

ʿAbd al-Muḥsin ibn Ḥamad al-ʿAbbād al-Badr

Din caracterul nobil al Profetului ﷺ

من أخلاق الرسول الكريم

Min akhlāq ar-Rasūl al-karīm

Traducere: Institutul Tawhid

Institutul Tawhid
România · 2026

Titlul original: من أخلاق الرسول الكريم
Ediția I
Institutul Tawhid · ediția în limba română
Traducerea în limba română: Institutul Tawhid. Distribuție gratuită.
Ediția-sursă: Textul arab integral publicat de autor pe al-abbaad.com în colecția Kutub wa-rasā'il; confruntat cu ediția separată, Dar Ibn Khuzaymah, prima ediție, 1420 H./2000. Prelegere ținută la Universitatea Islamică în anul 1383 H.
Institutul Tawhid · https://www.tawhid.ro

Cuprins

Nevoia apăsătoare de trimiterea sa ﷺ 1
Alegerea Profetului ﷺ de către Allah 12
Împotrivirea asociatorilor față de alegerea sa 16
Binefacerea lui Allah asupra oamenilor și djinnilor prin trimiterea sa ﷺ 22
Pregătirea pentru misiunea sa ﷺ 30
Caracterul său ﷺ 40
Caracterul său ﷺ în Coran 47
Caracterul său ﷺ în Sunnah și în cuvintele companionilor 52
Câteva dintre însușirile sale ﷺ, pe larg 57
Dreptul său ﷺ asupra comunității și dreptul comunității asupra sa 73
Indice 78

Introducere

Laudă lui Allah, laudă multă, bună și binecuvântată, așa cum Domnul nostru iubește și primește! Îl lăudăm, Preaslăvit este El, fără a putea cuprinde întreaga laudă care I se cuvine. L-a trimis pe Profetul Său Muḥammad ﷺ cu călăuzirea și religia adevărului, pentru a o face să biruiască asupra oricărei religii. A ales pentru el Islamul ca religie și a făcut din Coran caracterul său. L-a binecuvântat cu însușiri alese și apoi l-a lăudat spunând:

﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾

Tu ai, într-adevăr, un caracter măreț.

Coran, 68:4

Mărturisesc că nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Unicul, fără asociat. Lui Îi aparțin creația și porunca, în mâna Sa se află binele și El are putere asupra oricărui lucru. Dăruiește cui voiește, prin harul Său, și oprește de la cine voiește, prin dreptatea Sa. A împărțit între oameni însușirile de caracter așa cum le-a împărțit mijloacele de trai, dăruindu-i celui ales ﷺ din înzestrare cât îi era de ajuns, iar din caracter ceea ce este mai desăvârșit, mai frumos și mai deplin.

﴿ذَٰلِكَ فَضْلُ ٱللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَآءُ ۚ وَٱللَّهُ ذُو ٱلْفَضْلِ ٱلْعَظِيمِ﴾

Acesta este harul lui Allah, pe care îl dăruiește cui voiește. Allah este Stăpânul harului nemărginit.

Coran, 62:4

Mărturisesc că Muḥammad este robul, Trimisul, prietenul apropiat al Său și cel ales dintre făpturile Sale. Allah l-a trimis locuitorilor pământului pentru a reînnoi prin el legătura cerului cu pământul. A pogorât asupra lui Cartea care adevereşte cărțile dinaintea ei și veghează asupra lor, a încheiat prin el șirul trimișilor și prin Cartea sa șirul cărților, făcând din ea minunea sa nepieritoare. Prin el i-a călăuzit pe oameni pe calea cea dreaptă, i-a avertizat împotriva căilor care îi duc în Iad și i-a scos din întuneric la lumină, din înstrăinarea inimilor și rătăcirea lor printre felurite obiecte ale adorării la liniștea și statornicia adorării Făuritorului cerurilor și al pământului. Allah i-a dăruit o mare binefacere și a desăvârșit prin el și asupra lui binecuvântarea, trimițându-l să desăvârşească virtuțile caracterului.

O, Allah, trimite rugăciuni și binecuvântare asupra robului și Trimisului Tău, Profetul nostru Muḥammad, asupra familiei și companionilor săi, pe care Allah i-a ales pentru tovărășia lui și răspândirea Sunnei sale, făcându-i fruntea celor buni și cei aleși dintre cei drepți. Și asupra celor care le urmează calea și exemplul, le calcă pe urme, au inima plină de iubire pentru ei și limba umezită de pomenirea lor frumoasă și cuvenită, îi laudă după meritul lor și se roagă pentru ei după cum ne-a învățat Allah în cuvintele Sale:

﴿رَبَّنَا ٱغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَٰنِنَا ٱلَّذِينَ سَبَقُونَا بِٱلْإِيمَٰنِ وَلَا تَجْعَلْ فِى قُلُوبِنَا غِلًّا لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ رَبَّنَآ إِنَّكَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾

Domnul nostru, iartă-ne pe noi și pe frații noștri care ne-au precedat în credință și nu pune în inimile noastre ranchiună față de cei care cred. Domnul nostru, Tu ești Milostiv și Îndurător.

Coran, 59:10

1 Această prelegere a fost ținută la Universitatea Islamică în anul 1383 H.

Tema acestei prelegeri[1] este una dragă sufletelor credincioase: câteva dintre însușirile nobile ale Trimisului ﷺ. Cum să nu le fie dragă vorbirea despre caracterul unui profet pe care Allah l-a trimis ca îndurare pentru lumi; un profet fără iubirea căruia mai presus de noi înșine, de părinții noștri și de toți oamenii nu suntem credincioși; un profet față de care credința niciunuia dintre noi nu este împlinită până când dorința sa nu urmează ceea ce el ﷺ a adus; un profet pentru care cel înaintea căruia este pomenit, fără să trimită binecuvântări asupra lui, este umilit, iarăși umilit și iarăși umilit! Allah să trimită rugăciuni, pace și binecuvântare asupra lui, asupra familiei, companionilor și celor care îl urmează până în Ziua Judecății.

Pentru această temă măreață, pe care am ales-o și am preferat să o tratez, îmi cer de la început îngăduință pentru neputința de a-i împlini dreptul. Cred că împlinirea cu adevărat a dreptului ei este rară, dacă nu chiar greu de atins. Totuși, este strădania celui cu puteri puține. După cum se spune: Când nu se poate dobândi mult, nu se lasă nici puținul.

Îi cer lui Allah Cel Măreț, Domnul și Stăpânul oricărui lucru, să ne ajute pe toți să ne împodobim cu buna purtare a acestui nobil Profet — rugăciunile și pacea lui Allah fie asupra lui — și să ne țină în viață în religia Islamului, pe care a ales-o pentru noi, până când ne ia sufletele fiind în ea. El este Ocrotitorul acesteia și are putere asupra ei. Nu există putere și nici tărie decât prin El.

Înainte de a intra în temă, socotesc potrivit să vorbesc pe scurt despre nevoia apăsătoare de trimiterea sa ﷺ, despre alegerea lui de către Allah, despre împotrivirea asociatorilor față de aceasta, despre binefacerea dăruită oamenilor prin trimiterea sa și despre câteva împrejurări și însușiri care au pregătit și au precedat misiunea sa.

Nevoia apăsătoare de trimiterea sa ﷺ

Cât de multe sunt binefacerile lui Allah asupra robilor Săi și cât de mare este nevoia lor, mereu și neîncetat, de a-I mulțumi, Preaslăvit este El, pentru aceste binefaceri pe care le-a amintit în cuvintele Sale:

﴿وَإِن تَعُدُّواْ نِعۡمَةَ ٱللَّهِ لَا تُحۡصُوهَآ﴾

Dacă ați număra binefacerile lui Allah, nu le-ați putea cuprinde
Coran, 16:18

și în cuvintele Sale:

﴿وَمَا بِكُم مِّن نِّعۡمَةٖ فَمِنَ ٱللَّهِ﴾

Orice binefacere aveți este de la Allah.
Coran, 16:53

Cea mai mare binefacere pe care Allah a dăruit-o acestei comunități este trimiterea în mijlocul ei a nobilului Său Mesager Muḥammad ﷺ, ca să îndrume către tot ceea ce este folositor în prezent și în viitor și să avertizeze împotriva a tot ceea ce este vătămător, mai devreme sau mai târziu. L-a trimis după o întrerupere a trimișilor și o ștergere a urmelor cărților, într-o vreme când rătăcirea se răspândise, neștiința cuprinsese totul, iar omenirea ajunsese la cea mai de jos treaptă în credințe, obiceiuri și caracter. Prin el, i-a scos din prăpastia rătăcirii și i-a ridicat la înălțimea științei și călăuzirii. A înlăturat din suflete atașamentul față de altcineva decât Creatorul și Făuritorul lor, Preaslăvitul și Preaînaltul, și le-a îndreptat către El cu inima și cu trupul, ca să nu mai fie în ele loc pentru altul în afara Lui.

Dimpotrivă, ele să fie pline de iubirea pentru El, de teama de El, de nădejdea în El, de bizuirea pe El și de întoarcerea către El, supunându-se poruncilor Sale și ferindu-se de opririle și interdicțiile Sale.

Câteva boli ale inimii răspândite înaintea misiunii sale ﷺ și cum le-a vindecat

Allah l-a creat pe om alcătuit din două lucruri: trup și suflet. Pentru fiecare a rânduit ceea ce îl hrănește și îl face să crească și a arătat căile de tratament prin care fiecare este îngrijit când îl lovește o boală sau o suferință. A revărsat binefacerile Sale asupra robilor și a spus:

﴿هُوَ ٱلَّذِى خَلَقَ لَكُم مَّا فِى ٱلْأَرْضِ جَمِيعًا﴾

El este Cel Care a creat pentru voi tot ceea ce este pe pământ.
Coran, 2:29

Cât despre suflete, bolile lor deveniseră atât de puternice înaintea trimiterii sale ﷺ, încât ajunseseră asemenea celor moarte. Allah le-a înviat prin călăuzirea și lumina cu care l-a trimis pe Profetul Său ﷺ:

﴿أَوَمَن كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَـٰهُ وَجَعَلْنَا لَهُۥ نُورًا يَمْشِى بِهِۦ فِى ٱلنَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُۥ فِى ٱلظُّلُمَـٰتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا﴾

Oare cel care era mort și pe care Noi l-am înviat și i-am dat o lumină cu care umblă printre oameni este asemenea celui aflat în întunecimi, din care nu poate ieși?
Coran, 6:122

El, Preaslăvitul, a arătat că vindecarea bolilor și îndepărtarea suferințelor lor se află numai în ceea ce Allah a pogorât asupra lui Muḥammad ﷺ, spunând:

﴿وَنُنَزِّلُ مِنَ ٱلْقُرْءَانِ مَا هُوَ شِفَآءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾

Pogorâm din Coran ceea ce este vindecare și îndurare pentru credincioși
Coran, 17:82

și:

﴿قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ هُدًى وَشِفَآءٌ﴾

Spune: Pentru cei care cred, el este călăuzire și vindecare.
Coran, 41:44

Da, Allah l-a trimis pe Profetul Său ﷺ într-o societate în care bolile inimii, de toate felurile, se răspândiseră. Cea mai mare dintre ele, fără îndoială, era atașamentul inimilor față de altcineva decât Allah și îndreptarea dreptului Său exclusiv către alte făpturi. El ﷺ a tratat această boală gravă și această suferință adâncă, mai întâi smulgând-o din rădăcină și curățind inimile de murdăria ei, apoi umplându-le și însuflețindu-le cu iubirea pentru Allah, teama de El, nădejdea în El și adorarea Lui singur, fără asociat. El, Preaslăvitul, este Unicul în creare și aducere în existență, așadar numai El merită cu adevărat să fie adorat, fără ca altcineva, oricine ar fi, să fie adorat alături de El.
Pe această cale, el ﷺ a îndurat felurite vătămări din partea asociatorilor și a răbdat până când a dobândit ajutorul și întărirea lui Allah. Deznodământul i-a aparținut lui ﷺ și sprijinitorilor săi:

﴿وَلِلَّهِ ٱلْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِۦ وَلِلْمُؤْمِنِينَ﴾

Cinstea Îi aparține lui Allah, Trimisului Său și credincioșilor.
Coran, 63:8

﴿وَٱلْعَـٰقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ﴾

Iar deznodământul îi aparține evlaviei.
Coran, 20:132

A întâmpinat de la ei și felurite împotriviri și îndărătnicii, pe care Allah le-a lămurit în Cartea Sa cea Puternică, în surele al-Ḥijr, al-Isrāʾ și în altele. Printre ele se află ceea ce Allah a pomenit despre ei în sura Ṣād, spunând:

﴿أَجَعَلَ ٱلْـَٔالِهَةَ إِلَـٰهًا وَٰحِدًا ۖ إِنَّ هَـٰذَا لَشَىْءٌ عُجَابٌ وَٱنطَلَقَ
ٱلْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنِ ٱمْشُوا۟ وَٱصْبِرُوا۟ عَلَىٰٓ ءَالِهَتِكُمْ ۖ إِنَّ هَـٰذَا لَشَىْءٌ
يُرَادُ مَا سَمِعْنَا بِهَـٰذَا فِى ٱلْمِلَّةِ ٱلْـَٔاخِرَةِ إِنْ هَـٰذَآ إِلَّا ٱخْتِلَـٰقٌ
أَءُنزِلَ عَلَيْهِ ٱلذِّكْرُ مِنۢ بَيْنِنَا﴾

A făcut el din divinități un singur Dumnezeu? Acesta este un lucru uimitor! Mai-marii lor au plecat, spunând: Mergeți și rămâneți statornici lângă divinitățile voastre! Acesta este un lucru urmărit. Nu am auzit aceasta în religia cea de pe urmă. Nu este decât o născocire. Oare tocmai lui i-a fost pogorâtă Pomenirea dintre noi?
Coran, 38:5-8

Trufia și invidia i-au împins să spună acestea. Asemenea cuvintelor necredincioșilor din Quraysh, relatate de Allah, sunt cele pomenite de El în sura al-Qamar despre neamul lui Ṣāliḥ:

﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِٱلنُّذُرِ فَقَالُوٓاْ أَبَشَرًا مِّنَّا وَٰحِدًا نَّتَّبِعُهُۥٓ إِنَّآ إِذًا لَّفِى ضَلَٰلٍ وَسُعُرٍ أَءُلْقِىَ ٱلذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنۢ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌ﴾

Thamūd a tăgăduit avertizările și a spus: Să urmăm un singur om dintre noi? Atunci am fi în rătăcire și nebunie! Oare tocmai lui i-a fost dată Pomenirea dintre noi? Nu, el este un mincinos înfumurat.

Coran, 54:23-25

Cea mai vădită cale prin care el ﷺ a tratat această boală, cea mai mare dintre toate, a fost să le arate necredincioșilor că trebuie să-L adore numai pe Allah, fiindcă recunoșteau că numai El este Stăpânul. Mă voi limita la câteva versete care lămuresc pe deplin această cale, cuvintele Sale, Preaslăvitul:

﴿ءَآللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ أَمَّنْ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَأَنزَلَ لَكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَنۢبَتْنَا بِهِۦ حَدَآئِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَّا كَانَ لَكُمْ أَن تُنۢبِتُواْ شَجَرَهَآ ۗ أَءِلَٰهٌ مَّعَ ٱللَّهِ ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ أَمَّن جَعَلَ ٱلْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَٰلَهَآ أَنْهَٰرًا

وَجَعَلَ لَهَا رَوَٰسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ ٱلْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۗ أَءِلَٰهٌ مَّعَ ٱللَّهِ
ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ أَمَّن يُجِيبُ ٱلْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ
ۚ وَيَكْشِفُ ٱلسُّوٓءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَآءَ ٱلْأَرْضِ ۗ أَءِلَٰهٌ مَّعَ ٱللَّهِ
قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ أَمَّن يَهْدِيكُمْ فِى ظُلُمَٰتِ ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ وَمَن
ۚ يُرْسِلُ ٱلرِّيَٰحَ بُشْرًۢا بَيْنَ يَدَىْ رَحْمَتِهِۦٓ ۗ أَءِلَٰهٌ مَّعَ ٱللَّهِ تَعَٰلَى
ٱللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ أَمَّن يَبْدَؤُا۟ ٱلْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ وَمَن يَرْزُقُكُم
ۚ مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ ۗ أَءِلَٰهٌ مَّعَ ٱللَّهِ قُلْ هَاتُوا۟ بُرْهَٰنَكُمْ إِن
كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿

Este Allah mai bun sau ceea ce Îi asociază ei? Cine a creat cerurile și pământul și a pogorât pentru voi apă din cer, cu care am făcut să crească grădini pline de frumusețe? Voi nu ați fi putut face să le crească pomii. Există vreo divinitate alături de Allah? Nu, ei sunt oameni care Îi pun egali. Cine a făcut pământul un loc de așezare, a făcut râuri în el, a așezat munți statornici pe el și a pus o barieră între cele două mări? Există vreo divinitate alături de Allah? Nu, cei mai mulți dintre ei nu știu. Cine îi răspunde celui strâmtorat când Îl cheamă, îndepărtează răul și vă face urmași pe pământ? Există vreo divinitate alături de Allah? Puțin vă aduceți aminte! Cine vă călăuzește în întunecimile uscatului și ale mării și trimite vânturile ca vestitoare înaintea îndurării Sale? Există vreo divinitate alături de Allah? Preaînalt este Allah față de ceea ce Îi asociază! Cine începe creația, apoi o readuce și vă înzestrează din cer și de pe pământ? Există vreo divinitate alături de Allah? Spune: Aduceți dovada voastră, dacă spuneți adevărul!

Coran, 27:59-64

Și prin ceea ce Allah, Preaslăvitul, a pomenit în sura al-Ḥajj: o zugrăvire uimitoare și o pildă grăitoare a neputinței celor pe care îi adorau alături de Allah. El a spus:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَٱسْتَمِعُواْ لَهُۥٓ ۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ تَدْعُونَ
مِن دُونِ ٱللَّهِ لَن يَخْلُقُواْ ذُبَابًا وَلَوِ ٱجْتَمَعُواْ لَهُۥ ۖ وَإِن يَسْلُبْهُمُ
ٱلذُّبَابُ شَيْـًٔا لَّا يَسْتَنقِذُوهُ مِنْهُ ۚ ضَعُفَ ٱلطَّالِبُ وَٱلْمَطْلُوبُ
مَا قَدَرُواْ ٱللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِۦٓ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَقَوِىٌّ عَزِيزٌ﴾

O, oameni! A fost dată o pildă, așa că ascultați-o! Cei pe care îi chemați în afara lui Allah nu vor crea nici măcar o muscă, chiar dacă s-ar aduna pentru aceasta. Iar dacă musca le-ar răpi ceva, nu l-ar putea lua înapoi de la ea. Slabi sunt și cel care cere, și cel de la care se cere! Ei nu L-au prețuit pe Allah la adevărata Sa măsură. Allah este Puternic și Atotputernic.

Coran, 22:73-74

Printre bolile pe care le-a tratat prin înțelepciunea sa ﷺ se numără nedreptatea, asuprirea, disprețuirea săracilor și fălirea cu obârșia și descendența. A răspândit între oameni dreptatea, iar liniștea și stabilitatea i-au cuprins. Măsura meritului a devenit teama de Allah, în locul obârșiei și descendenței. A vestit aceasta limpede în Pelerinajul de Adio, înaintea celei mai mari adunări la care a participat ﷺ: *«Arabul nu are întâietate față de nearab și nici omul negru față de cel roșu, decât prin evlavie. Cel mai bun dintre voi înaintea lui Allah este cel mai evlavios dintre voi.»*

Când a aflat despre femeia din Banū Makhzūm care furase, el ﷺ a poruncit să-i fie tăiată mâna. Usāmah ibn Zayd a

intervenit pentru ea, iar Profetul ﷺ l-a mustrat și a rostit cuvintele care arată până unde ajunge împlinirea dreptății: *«Pe Allah, dacă Fāțimah, fiica lui Muḥammad, ar fura, i-aș tăia mâna.»*

În răspunsul dat lui Usāmah ibn Zayd, el ﷺ a arătat că abaterea de la dreptate este cauza pieirii comunităților de dinainte: *«Cei dinaintea voastră au pierit fiindcă, atunci când un om de neam ales fura, îl lăsau, iar când un om slab fura, aplicau asupra lui pedeapsa stabilită.»*

Când el ﷺ a împărțit prăzile de la Ḥunayn și le-a dat mult celor ale căror inimi erau câștigate pentru Islam, anșārii — Allah să fie mulțumit de ei — au simțit ceva în suflete, fiindcă nu primiseră ca ceilalți oameni. El ﷺ a mers la ei și a spus: *«Nu am venit la voi când erați rătăciți, iar Allah v-a călăuzit prin mine? Erați dezbinați, iar El v-a unit prin mine? Erați săraci, iar Allah v-a înstărit prin mine?»*

Allah, Preaslăvitul, le-a amintit această binefacere în Cartea Sa și a arătat că ea este dintre cele mai mari binefaceri asupra lor:

﴿وَٱعْتَصِمُواْ بِحَبْلِ ٱللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُواْ ۚ وَٱذْكُرُواْ نِعْمَتَ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنتُمْ أَعْدَآءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُم بِنِعْمَتِهِۦٓ إِخْوَٰنًا وَكُنتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ ٱلنَّارِ فَأَنقَذَكُم مِّنْهَا﴾

Țineți-vă cu toții de funia lui Allah și nu vă dezbinați. Amintiți-vă binefacerea lui Allah asupra voastră: erați vrăjmași, iar El v-a unit inimile și prin binefacerea Sa ați devenit frați. Erați pe marginea unei prăpăstii de Foc, iar El v-a salvat din ea.

Coran, 3:103

Și El, Preaslăvitul, a spus:

﴿وَإِن يُرِيدُوٓاْ أَن يَخۡدَعُوكَ فَإِنَّ حَسۡبَكَ ٱللَّهُ هُوَ ٱلَّذِيٓ
أَيَّدَكَ بِنَصۡرِهِۦ وَبِٱلۡمُؤۡمِنِينَ وَأَلَّفَ بَيۡنَ قُلُوبِهِمۡ لَوۡ أَنفَقۡتَ مَا
فِي ٱلۡأَرۡضِ جَمِيعٗا مَّآ أَلَّفۡتَ بَيۡنَ قُلُوبِهِمۡ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ أَلَّفَ
بَيۡنَهُمۡۚ إِنَّهُۥ عَزِيزٌ حَكِيمٞ﴾

Dacă vor să te înșele, Allah îți este de ajuns. El este Cel Care te-a întărit prin ajutorul Său și prin credincioși și le-a unit inimile. Dacă ai fi cheltuit tot ceea ce este pe pământ, nu le-ai fi unit inimile, însă Allah le-a unit. El este Atotputernic și Înțelept.

Coran, 8:62-63

Acestea sunt câteva dintre bolile răspândite înaintea trimiterii sale ﷺ. Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, a binecuvântat omenirea trimițându-l pe nobilul Său Mesager Muḥammad ﷺ ca să o mute din umilința adorării făpturii în cinstea ascultării de Creatorul Preaslăvit și Preaînalt; din nedreptate, asuprire și vărsare de sânge în întinderea dreptății, siguranței și liniștii; din dezbinare și neînțelegere în unire și înțelegere; din ajutorarea în păcat și agresiune în ajutorarea în bunătate și evlavie; din poruncirea răului și oprirea binelui în poruncirea binelui și oprirea răului; din înșelăciune și trădare în sfat sincer și cinste; din deznădejde, neliniște și împotrivire față de hotărârea lui Allah în răbdare, statornicie și mulțumire față de ceea ce Allah a hotărât și a rânduit. Pe scurt, din tot ceea ce vatămă, mai devreme sau mai târziu, în tot ceea ce este folositor acum și la urmă.

Allah, Preaslăvitul, a îndrumat la recunoștință pentru aceasta prin adorarea Sa singur, fără asociat, în cuvintele Sale:

﴿لِإِيلَٰفِ قُرَيْشٍ إِۦلَٰفِهِمْ رِحْلَةَ ٱلشِّتَآءِ وَٱلصَّيْفِ فَلْيَعْبُدُواْ
رَبَّ هَٰذَا ٱلْبَيْتِ ٱلَّذِىٓ أَطْعَمَهُم مِّن جُوعٍ وَءَامَنَهُم
مِّنْ خَوْفٍۢ﴾

Pentru obișnuința celor din Quraysh, obișnuința călătoriei de iarnă și de vară, să-L adore pe Domnul acestei Case, Care i-a hrănit împotriva foamei și le-a dat siguranță împotriva fricii.

Coran, 106:1-4

Alegerea Profetului ﷺ de către Allah

Allah, Preaslăvitul, spune:

﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ وَيَخْتَارُ﴾

Domnul tău creează ceea ce voiește și alege.
Coran, 28:68

Acest verset nobil arată că Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, este Unicul Creator: lucrului pe care îl voiește îi spune *«Fii!»*, iar el este. Mai arată că El nu a făcut egale toate făpturile pe care le-a adus din neființă, ci a ales dintre ele ceea ce a voit, prin înțelepciunea Sa deplină, și le-a dăruit întâietate. A ales dintre ținuturile Sale Mecca — Allah să o păzească — și a făcut din ea locul Casei Sale Sfinte. Cine intră în ea este în siguranță. A îndreptat către ea inimile oamenilor, a făcut obligatoriu pelerinajul pentru cel care poate, a interzis vânarea vânatului ei și tăierea pomilor ei, a înmulțit răsplata rugăciunii în ea, a avertizat împotriva ieșirii din ascultarea Sa și a arătat pedeapsa intenției rele în Sanctuar, spunând:

﴿وَمَن يُرِدْ فِيهِ بِإِلْحَادٍ بِظُلْمٍ نُّذِقْهُ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ﴾

Pe cel care voiește acolo abatere prin nedreptate îl vom face să guste dintr-o pedeapsă dureroasă.
Coran, 22:25

După ea urmează locul emigrării Trimisului lui Allah ﷺ, acest oraș binecuvântat, Medina. Trimisul lui Allah ﷺ a interzis tăierea pomilor săi și vânarea vânatului său și a vestit înmulțirea răsplății rugăciunii în moscheea sa: *«O rugăciune în această moschee a mea*

este mai bună decât o mie de rugăciuni în orice altă moschee, în afară de Moscheea Sfântă.»

El, Preaslăvitul, a ales dintre luni ramaḍān, dându-i întâietate față de celelalte luni, și a ales din el Noaptea Hotărârii, dându-i întâietate față de celelalte nopți. A ales dintre zile ziua de ʿArafah și a făcut-o cea mai bună dintre zile, iar dintre zilele săptămânii a ales vinerea, făcând-o cea mai bună. Dintre îngeri i-a ales pe Jibrīl, Isrāfīl și Mīkāʾīl și i-a însărcinat cu mijloacele vieții. Dintre oameni i-a ales pe profeții și trimișii Săi — rugăciunile lui Allah fie asupra tuturor — și le-a dat întâietate față de ceilalți, iar dintre ei i-a făcut cei mai merituoși pe trimișii înzestrați cu hotărâre statornică. I-a ales pe cei doi prieteni apropiați ai Săi, Ibrāhīm și Muḥammad — rugăciunile și pacea lui Allah fie asupra amândurora — și i-a făcut cei mai merituoși dintre ei. L-a făcut pe Muḥammad ﷺ cel mai merituos dintre cei doi și comunitatea sa cea mai bună dintre comunități. El ﷺ este imamul celor evlavioși, stăpânul trimișilor, prietenul apropiat al Domnului lumilor și pecetea profeților. Prin el, Allah a stabilit dovada împotriva celor două făpturi înzestrate cu răspundere, djinnii și oamenii. Mormântul lui este primul care se va deschide la suflarea în trâmbiță și nimeni nu va intra în Paradis înaintea lui. El, Preaslăvitul, i-a dăruit în mod aparte Locul Lăudat, în care cei dintâi și cei de pe urmă îl vor lăuda: marea mijlocire pentru începerea judecății, de la care se retrag Adam și trimișii înzestrați cu hotărâre statornică. Fiecare spune: Sufletul meu, sufletul meu! Mergeți la altcineva! Până când ajung la el ﷺ, care spune: Eu sunt pentru aceasta. Atunci mijlocește și Allah îi primește mijlocirea. Allah Cel Măreț a spus adevărul:

﴿ذَٰلِكَ فَضْلُ ٱللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَآءُ ۚ وَٱللَّهُ ذُو ٱلْفَضْلِ ٱلْعَظِيمِ﴾

Acesta este harul lui Allah, pe care îl dăruiește cui voiește. Allah este Stăpânul harului nemărginit.

Coran, 62:4

El, Preaslăvitul, a arătat în Cartea Sa alegerea celor pe care îi voiește, spunând:

﴿ٱللَّهُ يَصْطَفِى مِنَ ٱلْمَلَٰٓئِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ ٱلنَّاسِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌۢ بَصِيرٌ﴾

Allah alege trimiși dintre îngeri și dintre oameni. Allah aude și vede.

Coran, 22:75

Este confirmat în *«Ṣaḥīḥ Muslim»* și în alte surse că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

«Allah a ales Quraysh dintre Kinānah, a ales Banū Hāshim dintre Quraysh și m-a ales pe mine dintre Banū Hāshim.»

Potrivit textului acestui hadith nobil, el ﷺ este alesul celor aleși dintre cei aleși în privința nobleței descendenței, după cum este alesul celor aleși în privința meritului și a înaltei poziții înaintea lui Allah.

Împotrivirea asociatorilor față de alegerea sa

Când Allah l-a trimis pe Mesagerul Său ﷺ către toți oamenii, ca să-i călăuzească prin el pe calea cea dreaptă, asociatorii i s-au împotrivit prin orice vătămare, dușmănie, stârnire a oamenilor împotriva lui și avertizare împotriva sa. I-au atribuit cele mai urâte însușiri: au spus că este ghicitor și că este nebun.

Ei erau totuși cei care îi cunoșteau cel mai bine trecutul luminos și limpede, însă trufia și invidia i-au împins la aceasta. Allah a vestit despre ei în Cartea Sa cea Puternică faptul că

﴿وَأَقْسَمُوا۟ بِٱللَّهِ جَهْدَ أَيْمَـٰنِهِمْ لَئِن جَآءَهُمْ نَذِيرٌ لَّيَكُونُنَّ
أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى ٱلْأُمَمِ ۖ فَلَمَّا جَآءَهُمْ نَذِيرٌ مَّا زَادَهُمْ إِلَّا
نُفُورًا ٱسْتِكْبَارًا فِى ٱلْأَرْضِ وَمَكْرَ ٱلسَّيِّئِ ۚ وَلَا يَحِيقُ ٱلْمَكْرُ
ٱلسَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِۦ﴾

Au jurat pe Allah cu cele mai apăsate jurăminte că, dacă le-ar veni un avertizor, ar fi mai bine călăuziți decât oricare dintre comunități. Când însă le-a venit un avertizor, acesta nu le-a sporit decât îndepărtarea, din trufie pe pământ și uneltire rea. Uneltirea rea nu-i cuprinde decât pe cei care o săvârșesc.

Coran, 35:42-43

El, Preaslăvitul și Preaînaltul, a mai spus despre ei:

﴿وَعَجِبُوٓاْ أَن جَآءَهُم مُّنذِرٌ مِّنْهُمْ ۖ وَقَالَ ٱلْكَٰفِرُونَ هَٰذَا سَٰحِرٌ كَذَّابٌ﴾

S-au mirat că le-a venit un avertizor dintre ei, iar necredincioșii au spus: Acesta este un vrăjitor mincinos.

Coran, 38:4

Până la cuvintele Sale care arată invidia lor față de el ﷺ:

﴿أَءُنزِلَ عَلَيْهِ ٱلذِّكْرُ مِنۢ بَيْنِنَا﴾

Oare tocmai lui i-a fost pogorâtă Pomenirea dintre noi?

Coran, 38:8

Și El, Preaslăvitul și Preaînaltul, a spus:

﴿وَلَمَّا جَآءَهُمُ ٱلْحَقُّ قَالُواْ هَٰذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِۦ كَٰفِرُونَ﴾

Când le-a venit adevărul, au spus: Aceasta este vrăjitorie și noi o tăgăduim.

Coran, 43:30

Apoi a vestit împotrivirea lor față de Allah în alegerea acestui nobil Profet ﷺ:

﴿وَقَالُواْ لَوۡلَا نُزِّلَ هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانُ عَلَىٰ رَجُلٖ مِّنَ ٱلۡقَرۡيَتَيۡنِ عَظِيمٖ﴾

Au spus: De ce nu a fost pogorât acest Coran asupra unui om de seamă din cele două cetăți?

Coran, 43:31

Le-a respins aceasta și a arătat că porunca Îi aparține, creația Îi aparține și harul Îi aparține, dăruindu-l cui voiește. El știe cel mai bine unde să așeze mesajul Său. A spus:

﴿أَهُمۡ يَقۡسِمُونَ رَحۡمَتَ رَبِّكَۚ نَحۡنُ قَسَمۡنَا بَيۡنَهُم مَّعِيشَتَهُمۡ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَاۚ وَرَفَعۡنَا بَعۡضَهُمۡ فَوۡقَ بَعۡضٖ دَرَجَٰتٖ لِّيَتَّخِذَ بَعۡضُهُم بَعۡضٗا سُخۡرِيّٗا﴾

Oare ei împart îndurarea Domnului tău? Noi am împărțit între ei mijloacele de trai în viața lumească și i-am ridicat pe unii deasupra altora în trepte, pentru ca unii să se folosească de ceilalți în slujire.

Coran, 43:32

Asemenea sunt cuvintele Sale:

﴿وَكَذَٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوٓاْ أَهَٰٓؤُلَآءِ مَنَّ ٱللَّهُ عَلَيْهِم مِّنۢ بَيْنِنَآۗ أَلَيْسَ ٱللَّهُ بِأَعْلَمَ بِٱلشَّٰكِرِينَ﴾

Astfel i-am pus la încercare pe unii prin alții, ca să spună: Aceștia sunt cei pe care Allah i-a binecuvântat dintre noi? Oare nu îi cunoaște Allah cel mai bine pe cei recunoscători?

Coran, 6:53

El, Preaslăvitul, a mai spus:

﴿وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتُنَا بَيِّنَٰتٍ قَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لِلْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ هَٰذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ أَمْ يَقُولُونَ ٱفْتَرَىٰهُ﴾

Când li se recită versetele Noastre limpezi, cei care au tăgăduit spun despre adevărul care le-a venit: Aceasta este o vrăjitorie vădită. Sau spun: El l-a născocit?

Coran, 46:7-8

Până la cuvintele Sale:

﴿قُلْ مَا كُنتُ بِدْعًا مِّنَ ٱلرُّسُلِ وَمَآ أَدْرِى مَا يُفْعَلُ بِى وَلَا بِكُمْ﴾

Spune: Eu nu sunt ceva nou între trimiși și nu știu ce se va face cu mine și nici cu voi.

Coran, 46:9

Și a spus:

﴿أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَآ إِلَىٰ رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ أَنذِرِ
ٱلنَّاسَ وَبَشِّرِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِندَ رَبِّهِمْ
قَالَ ٱلْكَٰفِرُونَ إِنَّ هَٰذَا لَسَٰحِرٌ مُّبِينٌ﴾

Li se pare oamenilor de mirare că i-am revelat unui bărbat dintre ei: Avertizează-i pe oameni și dă-le veste bună celor care cred că au o poziție de cinste înaintea Domnului lor? Necredincioșii au spus: Acesta este un vrăjitor vădit.

Coran, 10:2

Al-Ḥākim a relatat, cu un lanț care îndeplinește condițiile celor doi șeici, că Abū Jahl i-a spus Profetului ﷺ: *«Noi nu te socotim mincinos, ci tăgăduim ceea ce ai adus.»* Atunci Allah a pogorât:

﴿قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُۥ لَيَحْزُنُكَ ٱلَّذِى يَقُولُونَ ۖ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ
وَلَٰكِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ يَجْحَدُونَ﴾

Știm că te întristează ceea ce spun. Ei nu pe tine te socotesc mincinos, ci nedrepții tăgăduiesc versetele lui Allah.

Coran, 6:33

S-a relatat că al-Akhnas ibn Sharīq a intrat la Abū Jahl și i-a spus: *«O, Abū al-Ḥakam, spune-mi despre Muḥammad: este adevărat sau mincinos? Aici nu este nimeni din Quraysh, în afară de mine și de tine, care să audă cuvintele noastre.»* Abū Jahl a răspuns: «Vai ție! Pe Allah, Muḥammad spune adevărul și nu a mințit niciodată. Însă, dacă Banū Quṣayy iau adăparea pelerinilor,

păzirea Casei și profeția, ce le mai rămâne celorlalte ramuri ale Quraysh?

Noi și Banū ʿAbd Manāf ne-am întrecut în noblețe: ei au hrănit, am hrănit și noi; ei au purtat poverile, le-am purtat și noi; ei au dăruit, am dăruit și noi. Când am ajuns umăr la umăr, asemenea a doi cai de întrecere, au spus: Dintre noi este un profet căruia îi coboară revelația din cer. Când am mai putea ajunge noi la aceasta? Pe Allah, nu vom crede în el și nu-l vom socoti adevărat!»

Până acolo i-au dus trufia și invidia pe acești oameni, pe care Trimisul lui Allah ﷺ îi chemase către fericirea lor în această lume și în Viața de Apoi. I-au făcut să nesocotească adevărul și să arate altceva decât ceea ce aveau așezat în inimi, spunând cu gurile lor ceea ce nu se afla în inimile lor. În aceasta l-au urmat pe imamul lor în rătăcire și invidie, Iblīs cel blestemat, care s-a abătut de la porunca Domnului său de a se prosterna înaintea lui Adam, din trufie și invidie, pretinzând că este mai bun decât el fiindcă fusese creat din foc, iar Adam — asupra lui rugăciunile și pacea — din lut.

Binefacerea lui Allah asupra oamenilor și djinnilor prin trimiterea sa ﷺ

Din îndurarea lui Allah, Preaslăvitul, față de robii Săi este că a trimis între ei trimiși care să le dea veste bună și să-i avertizeze. Ori de câte ori pleca un profet, îi urma altul, până când i-a încheiat cu Profetul îndurării, Muḥammad ﷺ. Despre aceasta El spune:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِى كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ وَٱجْتَنِبُوا۟ ٱلطَّـٰغُوتَ ۖ فَمِنْهُم مَّنْ هَدَى ٱللَّهُ وَمِنْهُم مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ ٱلضَّلَـٰلَةُ﴾

Am trimis în fiecare comunitate un trimis: Adorați-L pe Allah și feriți-vă de falsele divinități! Pe unii dintre ei i-a călăuzit Allah, iar asupra altora s-a adeverit rătăcirea.

Coran, 16:36

L-a ales dintre ei pe stăpânul și imamul lor, l-a făcut pecetea profeților și i-a dăruit privilegii și însușiri la care niciunul dintre ceilalți nu este părtaș, după cum a dăruit comunității sale privilegii pe care comunitățile trecute nu le-au avut.

Printre privilegiile prin care se deosebește de ceilalți trimiși — rugăciunile și pacea lui Allah fie asupra lui și asupra tuturor — este trimiterea sa către omul negru și cel roșu, ba chiar către toți djinnii și oamenii. El, Preaslăvitul, a spus despre djinnii care i-au ascultat recitarea ﷺ și apoi s-au întors la neamul lor, avertizându-l:

﴿يَٰقَوْمَنَآ أَجِيبُواْ دَاعِىَ ٱللَّهِ وَءَامِنُواْ بِهِۦ يَغْفِرْ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُم مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ وَمَن لَّا يُجِبْ دَاعِىَ ٱللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِى ٱلْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُۥ مِن دُونِهِۦٓ أَوْلِيَآءُ ۚ أُوْلَٰٓئِكَ فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ﴾

O, neam al nostru, răspundeți chemătorului lui Allah și credeți în el! El vă va ierta din păcatele voastre și vă va ocroti de o pedeapsă dureroasă. Cine nu răspunde chemătorului lui Allah nu-L poate zădărnici pe pământ și nu are ocrotitori în afara Lui. Aceia sunt în rătăcire vădită.

Coran, 46:31-32

El ﷺ a spus în hadithul asupra autenticității căruia există acord: *«Mi-au fost dăruite cinci lucruri care nu i-au fost dăruite niciunuia dintre profeții de dinaintea mea.»* Printre ele a amintit: *«Profetul era trimis numai către neamul său, iar eu am fost trimis către toți oamenii.»* Despre aceasta El, Preaslăvitul, spune:

﴿وَمَآ أَرْسَلْنَٰكَ إِلَّا كَآفَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾

Nu te-am trimis decât către toți oamenii, ca vestitor de bine și avertizor

Coran, 34:28

și:

﴿قُلْ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنِّى رَسُولُ ٱللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾

Spune: O, oameni, eu sunt Trimisul lui Allah către voi toți.
Coran, 7:158

El ﷺ a lămurit aceasta în hadithul relatat de Muslim în *«Ṣaḥīḥ»*: *«Pe Cel în mâna Căruia se află sufletul meu, oricare dintre această comunitate, evreu sau creștin, aude de mine și apoi moare fără să creadă în ceea ce am fost trimis nu va fi decât dintre locuitorii Focului.»* Saʿīd ibn Jubayr — Allah să aibă milă de el — a spus: «Adeverirea acesteia se află în Cartea lui Allah, Atotputernicul și Mărețul. Allah spune:

﴿وَمَن يَكْفُرْ بِهِۦ مِنَ ٱلْأَحْزَابِ فَٱلنَّارُ مَوْعِدُهُۥ﴾

Cine îl tăgăduiește dintre grupări, Focul îi este locul făgăduit.»
Coran, 11:17

Fără îndoială, cea mai mare binefacere dăruită de Allah locuitorilor pământului este trimiterea acestui nobil Profet, prin care a desăvârșit religia și pe care l-a făcut dovadă împotriva tuturor oamenilor.

Allah a vestit în Cartea Sa cea Puternică faptul că Ibrāhīm și fiul său Ismāʿīl, pe când ridicau Casa, s-au rugat pentru locuitorii Sanctuarului prin mai multe invocări, între care:

﴿رَبَّنَا وَٱبۡعَثۡ فِيهِمۡ رَسُولٗا مِّنۡهُمۡ يَتۡلُواْ عَلَيۡهِمۡ ءَايَٰتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡحِكۡمَةَ وَيُزَكِّيهِمۡۚ إِنَّكَ أَنتَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ﴾

Domnul nostru, trimite între ei un mesager dintre ei, care să le recite versetele Tale, să-i învețe Cartea și înțelepciunea și să-i curățească. Tu ești Atotputernic și Înțelept.

Coran, 2:129

Allah le-a răspuns invocării și l-a trimis pe Muḥammad ﷺ între cei neștiutori de carte și între ceilalți. L-a trimis cu călăuzirea și religia adevărului pentru a o face să biruiască asupra oricărei religii. A amintit această binefacere măreață și acest mare dar în multe versete, între care cuvintele Sale:

﴿هُوَ ٱلَّذِى بَعَثَ فِى ٱلْأُمِّيِّـۧنَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُوا۟ عَلَيْهِمْ
ءَايَـٰتِهِۦ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ ٱلْكِتَـٰبَ وَٱلْحِكْمَةَ وَإِن كَانُوا۟ مِن
قَبْلُ لَفِى ضَلَـٰلٍ مُّبِينٍ وَءَاخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا۟ بِهِمْ ۚ وَهُوَ
ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ذَٰلِكَ فَضْلُ ٱللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَآءُ ۚ وَٱللَّهُ ذُو
ٱلْفَضْلِ ٱلْعَظِيمِ﴾

El este Cel Care a trimis între cei neștiutori de carte un mesager dintre ei, care le recită versetele Sale, îi curățește și îi învață Cartea și înțelepciunea, deși înainte se aflau într-o rătăcire vădită, și pe alții dintre ei care încă nu li s-au alăturat. El este Atotputernic și Înțelept. Acesta este harul lui Allah, pe care îl dăruiește cui voiește. Allah este Stăpânul harului nemărginit.

Coran, 62:2-4

Și cuvintele Sale:

﴿لَقَدْ مَنَّ ٱللَّهُ عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ
أَنفُسِهِمْ يَتْلُواْ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتِهِۦ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ ٱلْكِتَٰبَ
وَٱلْحِكْمَةَ وَإِن كَانُواْ مِن قَبْلُ لَفِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ﴾

Allah le-a dăruit o mare binefacere credincioșilor când a trimis între ei un mesager dintre ei înșiși, care le recită versetele Sale, îi curățește și îi învață Cartea și înțelepciunea, deși înainte se aflau într-o rătăcire vădită.

Coran, 3:164

Și cuvintele Sale:

﴿كَمَآ أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنكُمْ يَتْلُواْ عَلَيْكُمْ ءَايَٰتِنَا
وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُواْ
تَعْلَمُونَ فَٱذْكُرُونِىٓ أَذْكُرْكُمْ وَٱشْكُرُواْ لِى وَلَا تَكْفُرُونِ﴾

Așa cum am trimis între voi un mesager dintre voi, care vă recită versetele Noastre, vă curățește, vă învață Cartea și înțelepciunea și vă învață ceea ce nu știați. Aduceți-vă aminte de Mine și Îmi voi aduce aminte de voi. Mulțumiți-Mi și nu fiți nerecunoscători față de Mine.

Coran, 2:151-152

Și cuvintele Sale, Preaslăvitul:

﴿لَقَدْ جَآءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُم بِٱلْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾

V-a venit un mesager dintre voi înșivă. Îl apasă suferința voastră, este plin de grijă pentru voi, iar cu credincioșii este milostiv și îndurător.

Coran, 9:128

Trimiterea sa ﷺ către oameni este cea mai mare binefacere dăruită robilor Săi, fiindcă prin ea sunt izbăviți de pedeapsa veșnică cei pe care Allah îi ajută și îi călăuzește, prin credința în Allah și în Trimisul Său ﷺ și prin depărtarea de asocierea pe care Allah nu o iartă. El, Preaînaltul, spune:

﴿إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَن يُشْرَكَ بِهِۦ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ لِمَن يَشَآءُ﴾

Allah nu iartă să I se facă asociați, dar iartă ceea ce este mai prejos de aceasta cui voiește

Coran, 4:48

și:

﴿إِنَّهُۥ مَن يُشْرِكْ بِٱللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ ٱللَّهُ عَلَيْهِ ٱلْجَنَّةَ وَمَأْوَىٰهُ ٱلنَّارُ ۖ وَمَا لِلظَّٰلِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ﴾

Celui care Îi face asociați lui Allah, Allah îi interzice Paradisul, iar adăpostul său este Focul. Nedrepții nu au ajutoare.

Coran, 5:72

Pregătirea pentru misiunea sa ﷺ

Din înțelepciunea și harul lui Allah este că, înainte de a-l trimite pe Profetul Său ﷺ, i-a pregătit toate mijloacele cinstei, înălțării și rangului ales și l-a înzestrat cu toate însușirile care îl pregăteau să poarte marea misiune pentru care îl alesese. Mai jos voi aminti câteva exemple ale acestor mijloace și însușiri și voi arăta cum au fost o pregătire și o introducere pentru trimiterea sa ﷺ.

În primul rând: Allah, Preaslăvitul, l-a făcut de descendență aleasă și cu obârșie nobilă, alegându-l din cel mai nobil trib arab, Quraysh, căruia celelalte triburi îi recunoșteau întâietatea și conducerea.

Aceasta este rânduiala lui Allah cu trimișii Săi, după cum se află în întrebarea pusă de Heraclius, împăratul romanilor, lui Abū Sufyān despre Trimisul lui Allah ﷺ: *«Cum este descendența lui între voi?»* Abū Sufyān a spus: *«Este de neam ales între noi.»* Atunci Heraclius a spus: *«Tot astfel, trimișii sunt trimiși din familiile alese ale neamurilor lor.»*

Aceasta este rânduiala lui Allah cu trimișii Săi pentru a închide vrăjmașilor lor poarta defăimării și a micșorării lor, astfel încât aceștia să nu găsească o cale de a le atribui cusururi.

În al doilea rând: El ﷺ a crescut sărac și orfan, în grija bunicului său ʿAbd al-Muṭṭalib, apoi a unchiului său Abū Ṭālib.

Aceasta este dintre mijloacele smereniei, ale însușirii trăsăturilor lăudabile și ale depărtării de însușiri rele precum trufia, nedreptatea și altele.

Allah a amintit aceasta arătând binefacerea de a-i fi dăruit Profetului Său ﷺ adăpost, îndestulare și călăuzire:

﴿أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَـَٔاوَىٰ وَوَجَدَكَ ضَآلًّا فَهَدَىٰ وَوَجَدَكَ عَآئِلًا فَأَغْنَىٰ﴾

Nu te-a găsit orfan și ți-a dat adăpost? Te-a găsit fără călăuzire și te-a călăuzit. Te-a găsit lipsit și te-a îndestulat.

Coran, 93:6-8

Apoi l-a îndrumat să mulțumească pentru această binefacere, purtându-se cu blândețe față de orfani și săraci și vorbind despre binefacerea lui Allah asupra sa:

﴿فَأَمَّا ٱلْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ وَأَمَّا ٱلسَّآئِلَ فَلَا تَنْهَرْ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾

Pe orfan să nu-l asuprești, pe cel care cere să nu-l alungi, iar despre binefacerea Domnului tău să vorbești.

Coran, 93:9-11

Aceasta este o educație dumnezeiască pentru Profetul îndurării ﷺ, pe care Allah a amintit-o în Cartea Sa cea Puternică pentru a le atrage atenția robilor Săi credincioși să se deprindă cu aceste însușiri lăudabile și cu altele, ca recunoștință față de Allah, Preaslăvitul, pentru că le-a dăruit călăuzire după rătăcire, îndestulare după sărăcie și alte binefaceri.

Sensul este: Nu-l asupri pe orfan, fiindcă ai fost orfan și nu-ți plăcea să fii asuprit; nu-l alunga pe sărac, fiindcă ai fost sărac și nu-ți plăcea să fii alungat.

Fără îndoială, amintirea binefacerii lui Allah asupra omului este unul dintre cele mai puternice mijloace de a-l îndemna spre bine și de a-l opri de la rău, dacă Allah îl ajută.

În al treilea rând: Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, l-a crescut într-un chip bun și l-a făcut să se dezvolte frumos, împodobit cu orice însușire nobilă și ferit de orice însușire rea. Prietenii și vrăjmașii săi au mărturisit aceasta. Însă cei pe care Allah nu a voit să-i călăuzească s-au prefăcut că nu văd toate acestea și au arătat altceva decât ascundeau, din trufie și invidie.

Ajutorul lui Allah pentru Profetul Său ﷺ de a se împodobi cu însușiri alese și de a fi ferit de caracterul josnic le-a tăiat vrăjmașilor săi cuvântul, reducându-i la tăcere, fără a-l putea ocărî pentru cel mai mic cusur ori a-i atribui vreo lipsă.

De aceea, când Heraclius, împăratul romanilor, l-a întrebat pe Abū Sufyān despre Trimisul lui Allah ﷺ: *«Trădează el?»*, a răspuns: *«Nu.»* Deși atunci îi era un vrăjmaș înverșunat, după ce i-a negat trădarea nu a putut spune mai mult decât: *«Suntem cu el într-un răstimp de armistițiu și nu știm ce va face în el.»*

A spus: *«Nu am putut strecura ceva decât prin această vorbă.»*

S-a ferit de minciună de teama împăratului romanilor. Vrăjmașii săi ﷺ nu îl puteau descrie cu adevărat prin vreo însușire rușinoasă. Cât despre minciunile și născocirile împotriva sa ﷺ, au spus că este vrăjitor, poet, ghicitor și altele.

Allah, Preaslăvitul, l-a ferit de ceea ce i-au atribuit și de orice cusur, le-a respins asociatorilor născocirile și minciunile despre el și a vestit că el este nevinovat de acestea:

﴿فَلَآ أُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ إِنَّهُۥ لَقَوْلُ رَسُولٍ
كَرِيمٍ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ ۚ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ وَلَا بِقَوْلِ
كَاهِنٍ ۚ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ تَنزِيلٌ مِّن رَّبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ﴾

Jur pe ceea ce vedeți și pe ceea ce nu vedeți: acesta este cuvântul unui trimis nobil și nu cuvântul unui poet — puțin credeți! — și nici cuvântul unui ghicitor — puțin vă aduceți aminte! Este o pogorâre de la Domnul lumilor.

Coran, 69:38-43

Și a spus:

﴿وَمَا عَلَّمْنَٰهُ ٱلشِّعْرَ وَمَا يَنۢبَغِى لَهُۥٓ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْءَانٌ
مُّبِينٌ لِّيُنذِرَ مَن كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ ٱلْقَوْلُ عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ﴾

Nu l-am învățat poezia și nici nu i se cuvine. Nu este decât Pomenire și un Coran limpede, pentru a-l avertiza pe cel viu și pentru ca sentința să se adeverească împotriva necredincioșilor.

Coran, 36:69-70

Cel Preaînalt a mai spus:

﴿وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ إِنۡ هَٰذَآ إِلَّآ إِفۡكٌ ٱفۡتَرَىٰهُ وَأَعَانَهُۥ عَلَيۡهِ قَوۡمٌ ءَاخَرُونَ ۖ فَقَدۡ جَآءُو ظُلۡمٗا وَزُورٗا﴾

Cei care au tăgăduit au spus: Nu este decât o minciună pe care a născocit-o și la care l-au ajutat alți oameni. Au venit cu nedreptate și minciună.

Coran, 25:4

În al patrulea rând: El ﷺ a crescut neștiutor de carte între oameni neștiutori de carte, fără să citească și fără să scrie. Apoi a adus de la Allah acest Coran despre care Allah a spus:

﴿قُل لَّئِنِ ٱجۡتَمَعَتِ ٱلۡإِنسُ وَٱلۡجِنُّ عَلَىٰٓ أَن يَأۡتُواْ بِمِثۡلِ هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانِ لَا يَأۡتُونَ بِمِثۡلِهِۦ وَلَوۡ كَانَ بَعۡضُهُمۡ لِبَعۡضٖ ظَهِيرٗا﴾

Spune: Dacă oamenii și djinnii s-ar aduna să aducă ceva asemenea acestui Coran, nu ar putea aduce ceva asemenea lui, chiar dacă s-ar ajuta unii pe alții.

Coran, 17:88

Creșterea lui ﷺ în această stare a închis calea pe care necredincioșii ar fi putut s-o folosească pentru a-l învinui de minciună în ceea ce aducea de la Allah, spunând că ar fi povești ale celor din vechime pe care le-ar fi citit sau scris, dacă ar fi fost astfel. Allah a lămurit aceasta spunând:

﴿وَمَا كُنتَ تَتْلُوا۟ مِن قَبْلِهِۦ مِن كِتَٰبٍ وَلَا تَخُطُّهُۥ بِيَمِينِكَ﴾

Tu nu citeai înaintea lui vreo carte și nici nu o scriai cu mâna ta dreaptă.

Coran, 29:48

Apoi a arătat îndoiala pe care vrăjmașii săi ar fi avut-o dacă ar fi știut să citească și să scrie:

﴿إِذًا لَّٱرْتَابَ ٱلْمُبْطِلُونَ﴾

Atunci s-ar fi îndoit cei care urmează falsitatea.

Coran, 29:48

Această cale, care le-a fost închisă prin faptul că el ﷺ nu știa să citească sau să scrie, ei au urmat-o totuși prin minciună și născocire împotriva Trimisului lui Allah ﷺ, deși știau pe deplin cât de departe era de aceasta. Allah a vestit despre ei că spuneau:

﴿إِنَّمَا يُعَلِّمُهُۥ بَشَرٌ﴾

Nu-l învață decât un om.

Coran, 16:103

Însă Allah voiește să-Și desăvârșească lumina și să facă religia Sa să biruiască. Le răspunde că limba celui către care fac aluzie este străină, pe când ceea ce le-a adus este în limbă arabă limpede. De aceea, când Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, respinge împotrivirea și dușmănia neamului său față de el ﷺ, le îndreaptă privirea către trecutul său luminos și limpede și le amintește cât de bine îi cunosc orice mișcare, oprire, intrare și ieșire:

﴿أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا۟ رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُۥ مُنكِرُونَ﴾

Oare nu l-au cunoscut pe Trimisul lor, de aceea îl tăgăduiesc?
Coran, 23:69

Și spune:

﴿وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا بَيِّنَٰتٍ ۙ قَالَ ٱلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
لِقَآءَنَا ٱئْتِ بِقُرْءَانٍ غَيْرِ هَٰذَآ أَوْ بَدِّلْهُ ۚ قُلْ مَا يَكُونُ لِىٓ أَنْ
أُبَدِّلَهُۥ مِن تِلْقَآئِ نَفْسِىٓ ۖ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰٓ إِلَىَّ ۖ إِنِّىٓ
أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّى عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾

Când li se recită versetele Noastre limpezi, cei care nu nădăjduiesc întâlnirea cu Noi spun: Adu alt Coran decât acesta sau schimbă-l! Spune: Nu mi se cuvine să-l schimb de la mine însumi. Nu urmez decât ceea ce mi se revelează. Mă tem, dacă aș fi neascultător față de Domnul meu, de pedeapsa unei Zile mărețe.
Coran, 10:15

Apoi i-a poruncit Profetului Său ﷺ să-i înștiințeze că lui nu-i revine decât transmiterea de la Allah și că, dacă Allah ar fi voit, el ﷺ nu li l-ar fi recitat și ei nu l-ar fi cunoscut:

﴿قُل لَّوْ شَآءَ ٱللَّهُ مَا تَلَوْتُهُۥ عَلَيْكُمْ وَلَآ أَدْرَىٰكُم بِهِۦ﴾

Spune: Dacă Allah ar fi voit, nu vi l-aș fi recitat și nici nu vi l-ar fi făcut cunoscut.

Coran, 10:16

Le-a amintit apoi trecutul său dinaintea pogorârii Coranului și însușirile sale frumoase: a rămas între ei patruzeci de ani înainte ca Allah să-l trimită, statornic în mijloacele cinstei și departe de cele ale înjosirii și umilinței:

﴿فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِّن قَبْلِهِۦٓ﴾

Am trăit între voi o viață înaintea lui.

Coran, 10:16

Apoi le-a respins acuzația de minciună și născocire, deși ei îl cunoșteau cel mai bine, arătând că aceasta contrazice firea curată și mintea sănătoasă:

﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾

Oare nu pricepeți?

Coran, 10:16

Apoi a vestit că nimeni nu este mai nedrept și nu săvârșește o faptă mai gravă decât două persoane: cea care născocește minciuni despre Allah și cea care tăgăduiește ceea ce a venit de la Allah:

ج

﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِـَٔايَـٰتِهِۦٓ ۚ إِنَّهُۥ لَا يُفْلِحُ ٱلْمُجْرِمُونَ﴾

Cine este mai nedrept decât cel care născocește o minciună despre Allah ori tăgăduiește versetele Sale? Nelegiuiții nu vor izbândi.

Coran, 10:17

În al cincilea rând: Printre lucrurile care au precedat și au pregătit trimiterea sa ﷺ sunt visele bune în somn. Orice vis pe care îl vedea ﷺ se adeverea asemenea zorilor limpezi, după cum este confirmat în «Ṣaḥīḥ al-Bukhārī» și în alte surse.

În al șaselea rând: El ﷺ a păscut oile la Mecca. În aceasta se afla o pregătire pentru trimiterea sa către toți oamenii, ca să-i îndrume către ceea ce le este de folos în această lume și în Viața de Apoi și să-i avertizeze împotriva a ceea ce le aduce vătămare, mai devreme sau mai târziu.

Păstoritul său la Mecca a fost o pregătire și o introducere pentru misiunea sa ﷺ fiindcă această muncă îndeamnă la însușiri frumoase precum smerenia, liniștea și demnitatea. Păstorul se ocupă de turmă și caută mijloacele siguranței și puterii ei: o îngrijește, îi caută pășuni roditoare, o ține departe de pământurile sterpe, o apără de lupi, o conduce pe căi ușoare și o ferește de drumurile grele și accidentate. Aceasta este rânduiala lui Allah cu trimișii Săi, după cum a vestit cel adevărat și adeverit ﷺ.

Allah are în aceasta înțelepciunea deplină. Îndeplinirea unei asemenea munci disciplinează sufletul și îl pregătește să poarte îndatoririle misiunii. Este, fără îndoială, o lecție practică pentru trimișii lui Allah — rugăciunile și pacea Lui fie asupra lor —, care

le dă deprindere și experiență, pentru a trece de la îngrijirea animalelor la îndrumarea fiilor oamenilor.

Caracterul său ﷺ

Ce înseamnă caracterul

«Khuluq», cu lām având vocala *«u»* sau fără vocală, înseamnă religie, fire și însușire. Așa a spus Ibn al-Athīr în *«Gharīb al-ḥadīth»*.

În sensul de specialitate, cuvântul are două întrebuințări, una mai largă decât cealaltă: desemnează o însușire statornică a sufletului, pentru care cel care o are merită laudă sau mustrare, și desemnează ținerea de rânduielile și de buna purtare prescrise de Lege, prin împlinire și prin abținere.

Din prima întrebuințare sunt cuvintele sale ﷺ către al-Ashajj din ʿAbd al-Qays: *«Ai două însușiri pe care Allah le iubește: răbdarea și cumpătarea.»* Acesta a întrebat: *«O, Trimis al lui Allah, sunt însușiri pe care mi le-am deprins ori cu care am fost plămădit?»* El a spus: *«Dimpotrivă, ai fost plămădit cu ele.»* A răspuns: *«Laudă lui Allah, Care m-a plămădit cu două însușiri pe care le iubește!»*

Din a doua întrebuințare sunt cuvintele sale ﷺ *«Bunătatea este caracterul frumos»* și cuvintele ʿĀ'ishei — Allah să fie mulțumit de ea — în explicarea cuvintelor Celui Preaînalt

﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾

Tu ai, într-adevăr, un caracter măreț:
Coran, 68:4

«Caracterul său era Coranul.» Aceasta este definiția caracterului în limbă și în sensul de specialitate.

Trecem apoi la vorbirea despre însușirile sale alese și firea sa lăudabilă în toate etapele vieții sale ﷺ. Era omul cu cel mai frumos caracter. În el se adunau însușiri de laudă care la alții erau răspândite separat. Allah, Preaslăvitul, l-a ocrotit și l-a ferit de cea

mai mică însușire pentru care cineva este învinuit. Toate acestea i-au fost dăruite de Domnul său prin har și binefacere, închizând gurile vrăjmașilor care îl pândeau, stăteau în calea chemării sale, îl vătămau și îi avertizau pe oameni împotriva sa. Cel mai drag lucru pentru ei ar fi fost să găsească ceva cu care să-l defăimeze; cum ar fi putut însă să găsească?

De la începutul vieții sale până în ultima ei clipă, el ﷺ a fost împodobit cu orice însușire nobilă și depărtat de orice însușire rea. Era cel mai învățat dintre oameni, cel mai sincer în sfat, cel mai elocvent și mai limpede în exprimare și cel mai plin de pudoare. Era dat ca exemplu de încredere, adevăr și castitate. Allah l-a educat și i-a desăvârșit educația, astfel că era cel mai chibzuit, cu cea mai aleasă purtare, cu cea mai multă răbdare, cu cea mai deplină putere și vitejie, cel mai adevărat în cuvinte, cel mai cuprinzător în îndurare și compasiune, cel mai nobil sufletește și cel mai înalt în rang.

Într-un cuvânt, din orice însușire lăudabilă potrivită omului, el ﷺ avea partea cea mai mare și cea mai deplină; iar de orice însușire rea era cel mai ferit și cel mai îndepărtat. Vrăjmașul și prietenul au mărturisit aceasta.

Mai jos redau câteva mărturii ale prietenilor și vrăjmașilor săi, care arată limpede că el urma buna purtare înainte de a fi trimis de Allah Preaînaltul. Acest lucru este cunoscut în mod necesar din religie.

1. Mărturia Khadījei — Allah să fie mulțumit de ea. Când Allah i-a revelat Profetului Său ﷺ pentru prima dată în peștera Ḥirāʾ, el s-a întors la Khadījah, i-a povestit cele întâmplate și a spus: «M-am temut pentru mine însumi.»

Ea i-a răspuns: *«Nicidecum! Pe Allah, Allah nu te va umili niciodată. Tu păstrezi legăturile de rudenie, porți povara celui neputincios, îl ajuți pe cel lipsit, îți cinstești oaspetele și ajuți la înfruntarea nenorocirilor, în sprijinul a ceea ce este drept.»* L-a relatat al-Bukhārī.

2. Mărturia necredincioșilor din Quraysh la construirea Kaʿbei. Când cei din Quraysh au reconstruit Kaʿbah, înaintea trimiterii lui Muḥammad ﷺ, s-au certat pentru ridicarea Pietrei

Negre la locul ei. Au convenit să-l ia drept judecător pe primul care intră pe poartă. Primul care a intrat a fost Trimisul lui Allah ﷺ; toți s-au bucurat și au spus: «A venit cel demn de încredere! A venit Muḥammad!» Îl numeau cel demn de încredere, fiindcă îi cunoșteau cinstea ﷺ.

3. Mărturia necredincioșilor din Quraysh că spune adevărul. Este confirmat în «Ṣaḥīḥ al-Bukhārī» că, atunci când i-au fost pogorâte cuvintele

﴿وَأَنذِرْ عَشِيرَتَكَ ٱلْأَقْرَبِينَ﴾

Avertizează-ți rudele cele mai apropiate!
Coran, 26:214

el ﷺ a urcat pe al-Ṣafā și a început să cheme ramurile Quraysh: *«O, Banū Fihr! O, Banū ʿAdī!»* Până când s-au adunat. Cel care nu putea ieși trimitea un om să vadă despre ce era vorba. Au venit Abū Lahab și Quraysh, iar el a spus: *«Dacă v-aș spune că în vale este o oaste călare care vrea să vă atace, m-ați crede?»* Au spus: *«Da! Nu am cunoscut de la tine decât adevăr.»* El a spus: *«Eu sunt pentru voi un avertizor înaintea unei pedepse aspre.»* Abū Lahab a spus: *«Să pieri! Pentru aceasta ne-ai adunat?»*

4. Mărturia lui Abū Jahl că spune adevărul. A fost amintită relatarea lui al-Ḥākim, cu un lanț care îndeplinește condițiile celor doi șeici, că Abū Jahl i-a spus Profetului ﷺ: «Nu te socotim mincinos, însă tăgăduim ceea ce ai adus.» Allah a pogorât:

﴿قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُۥ لَيَحْزُنُكَ ٱلَّذِى يَقُولُونَ ۖ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ
وَلَٰكِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ يَجْحَدُونَ﴾

Știm că te întristează ceea ce spun. Ei nu pe tine te socotesc mincinos, ci nedrepții tăgăduiesc versetele lui Allah.
Coran, 6:33

Când al-Akhnas ibn Sharīq l-a întrebat: *«O, Abū al-Ḥakam, spune-mi despre Muḥammad: este adevărat sau mincinos?»*, el a răspuns: *«Vai ție! Pe Allah, Muḥammad spune adevărul și nu a mințit niciodată»*, și a continuat.

5. Mărturia lui Abū Sufyān, înaintea lui Heraclius, împăratul romanilor, despre adevărul și credincioșia Trimisului lui Allah ﷺ. Al-Bukhārī a relatat în «Ṣaḥīḥ», de la Ibn ʿAbbās — Allah să fie mulțumit de amândoi —, că Abū Sufyān ibn Ḥarb l-a înștiințat că Heraclius trimisese după el, când se afla într-o caravană din Quraysh, plecată în al-Shām pentru negoț, în răstimpul armistițiului încheiat de Trimisul lui Allah ﷺ cu Abū Sufyān și necredincioșii din Quraysh. Au venit la el în Īliyāʾ. I-a chemat în adunarea sa, înconjurat de mai-marii romanilor, și l-a chemat pe tălmaciul său. A întrebat: «Care dintre voi este ruda cea mai apropiată a acestui om care pretinde că este profet?» Abū Sufyān a spus: «Am răspuns: Eu sunt ruda cea mai apropiată. A spus: Aduceți-l aproape de mine și apropiați-i tovarășii, punându-i în spatele lui. Apoi i-a spus tălmaciului: Spune-le că îl voi întreba despre acest om și, dacă mă minte, să-i arate minciuna. Pe Allah, dacă nu mi-ar fi fost rușine să se transmită despre mine că am mințit, aș fi mințit împotriva lui. Prima întrebare a fost: Cum este descendența lui între voi? Am spus: Este de neam ales între noi. A întrebat: A mai spus cineva dintre voi asemenea cuvinte înaintea lui? Am spus: Nu. A întrebat: A fost vreunul dintre strămoșii lui rege? Am spus: Nu. A întrebat: Îl urmează oamenii de neam ales ori cei slabi? Am spus: Dimpotrivă, cei slabi. A întrebat: Cresc la număr ori scad? Am spus: Dimpotrivă, cresc. A întrebat: Se întoarce vreunul de la religia sa, nemulțumit de ea, după ce intră în ea? Am spus: Nu. A întrebat: Îl învinuiați de minciună înainte de a spune ceea ce spune? Am spus: Nu. A întrebat: Trădează? Am spus: Nu. Suntem însă cu el într-un armistițiu și nu știm ce va face în acest răstimp. Nu am putut strecura ceva decât prin această vorbă. A întrebat: V-ați luptat cu el? Am spus: Da. A întrebat: Cum a fost lupta voastră cu el? Am spus: Războiul dintre noi este schimbător: uneori ne învinge, alteori îl învingem. A întrebat: Ce vă poruncește? Am spus: Ne

spune să-L adorăm numai pe Allah, fără să-I asociem nimic, și să lăsăm ceea ce spun părinții noștri. Ne poruncește rugăciunea, adevărul, castitatea și păstrarea legăturilor de rudenie. Atunci i-a spus tălmaciului: Spune-i: Te-am întrebat despre descendența lui și ai spus că este de neam ales între voi; tot astfel, trimișii sunt trimiși din familiile alese ale neamului lor. Te-am întrebat dacă a mai spus cineva dintre voi asemenea cuvinte înaintea lui și ai spus că nu. Dacă cineva le-ar fi spus înaintea lui, aș fi spus că este un om care urmează vorbe rostite înaintea sa. Te-am întrebat dacă vreunul dintre strămoșii lui a fost rege și ai spus că nu. Dacă vreun strămoș al lui ar fi fost rege, aș fi spus că este un om care caută regatul tatălui său. Te-am întrebat dacă îl învinuiați de minciună înainte să spună ceea ce spune și ai spus că nu. El nu ar lăsa minciuna față de oameni pentru a minți despre Allah. Te-am întrebat dacă oamenii de neam ales l-au urmat ori cei slabi și ai spus că cei slabi l-au urmat; aceștia sunt cei care îi urmează pe trimiși. Te-am întrebat dacă sporesc sau se împuținează și ai spus că sporesc; așa este credința, până când se desăvârșește. Te-am întrebat dacă vreunul se întoarce de la religia sa, nemulțumit de ea, după ce intră în ea și ai spus că nu; așa este credința când bucuria ei pătrunde în inimi. Te-am întrebat dacă trădează și ai spus că nu; tot astfel, trimișii nu trădează. Te-am întrebat ce vă poruncește și ai spus că vă poruncește să-L adorați pe Allah, fără să-I asociați nimic, vă oprește de la adorarea idolilor și vă poruncește rugăciunea, adevărul și castitatea. Dacă ceea ce spui este adevărat, va stăpâni locul unde se află aceste două picioare ale mele. Știam că va veni, dar nu credeam că va fi dintre voi. Dacă aș ști că pot ajunge la el, m-aș strădui să-l întâlnesc, iar dacă aș fi lângă el, i-aș spăla picioarele. Apoi a cerut scrisoarea Trimisului lui Allah ﷺ, trimisă prin Diḥyah ibn Khalīfah al-Kalbī, și a citit-o. Abū Sufyān a spus: După ce a spus acestea și a terminat de citit scrisoarea, s-a făcut mult zgomot și glasurile s-au ridicat, iar noi am fost scoși afară. După ce am ieșit, le-am spus tovarășilor mei: Treaba fiului lui Abū Kabshah a devenit însemnată! Chiar și regele romanilor se teme de el. Am rămas

sigur că va birui, până când Allah a făcut să intre Islamul în mine.»

În această întâmplare sunt semne limpezi și dovezi vădite ale profeției sale ﷺ și ale adevărului a ceea ce a adus. Ceea ce ne interesează aici este mărturia lui Abū Sufyān ibn Ḥarb, unul dintre cei mai înverșunați vrăjmași ai săi la acea vreme, că Trimisul ﷺ era adevărat înainte de a fi trimis de Allah, că nu-l învinuiau de minciună, că își ținea cuvântul și nu trăda.

6. Mărturia lui al-Sāʾib al-Makhzūmī despre buna sa purtare și blândețea sa înainte de profeție. Abū Dāwūd și alții au relatat că al-Sāʾib al-Makhzūmī fusese asociatul Profetului ﷺ înainte de misiune. A venit în ziua cuceririi, iar el i-a spus: «Bine ai venit, fratele și asociatul meu, care nu te împotrivești și nu te cerți!»

Într-o formulare, el i-a spus Profetului ﷺ: *«Ai fost asociatul meu în vremea neștiinței și ai fost cel mai bun asociat: nu mi te împotriveai și nu te certai cu mine.»*

În altă formulare: *«Ai fost asociatul meu și ce bun asociat! Nu te împotriveai și nu te certai.»*

7. Mărturia lui ʿAbd Allāh ibn Salām — Allah să fie mulțumit de el — că spune adevărul. Aḥmad și autorii culegerilor «Sunan» au relatat de la ʿAbd Allāh ibn Salām: «Când Profetul ﷺ a venit la Medina, am fost dintre cei care s-au grăbit către el. Când i-am privit bine chipul, am știut că nu este chipul unui mincinos. L-am auzit spunând: Răspândiți salutul păcii, hrăniți oamenii, păstrați legăturile de rudenie și rugați-vă noaptea când oamenii dorm: veți intra în Paradis în pace.»

8. Mărturia lui Mikraz ibn Ḥafṣ ibn al-Aḥnaf despre credincioșia sa în toate etapele vieții. În anul de la al-Ḥudaybiyah, Trimisul lui Allah ﷺ încheiase o pace cu Quraysh, urmând să se întoarcă și să împlinească pelerinajul mic în anul următor. Una dintre condițiile puse de Quraysh Trimisului lui Allah ﷺ era să intre în Mecca numai cu armele călătorului, adică săbiile în teci. Când a venit ﷺ pentru împlinirea pelerinajului mic, s-a pregătit cu cai și arme, nu pentru a le introduce în Sanctuar, ci pentru a le avea la îndemână dacă

Quraysh ar fi încălcat înțelegerea. Când s-a apropiat de Sanctuar, le-a trimis la Ya'jaj. Vestea armelor ajunsese la Quraysh, iar ei l-au trimis pe Mikraz ibn Ḥafṣ ibn al-Aḥnaf cu un grup la Trimisul lui Allah ﷺ. Au spus: «O, Muḥammad, nu ai fost cunoscut cu trădare nici când erai mic, nici când ai crescut. Intri cu arme în Sanctuar, la neamul tău, deși ai convenit cu ei să intri numai cu armele călătorului?» El ﷺ a spus: «Nu intru la ei cu armele; le-am trimis la Ya'jaj.» Mikraz a spus: «Așa te-am cunoscut: cu bunătate și ținerea cuvântului.»

Caracterul său ﷺ în Coran

Allah Preaînaltul l-a binecuvântat pe prietenul Său apropiat Muḥammad ﷺ, ajutându-l să se împodobească cu virtuțile caracterului. Acesta este harul lui Allah, pe care îl dăruiește cui voiește, iar Allah este Stăpânul harului nemărginit. Apoi l-a lăudat și i-a înălțat pomenirea, amintind însușirile frumoase cu care era împodobit în multe versete din Cartea Sa cea Puternică. Mă voi limita la câteva, între care cuvintele Celui Preaînalt:

﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾

Tu ai, într-adevăr, un caracter măreț.

Coran, 68:4

În acest verset nobil, El, Preaslăvitul, a vestit caracterul ales al celui ales și a descris caracterul său ﷺ ca măreț. A întărit aceasta prin trei lucruri: jurământul pe condei și pe ceea ce scriu, începerea cu particula *«inna»* și adăugarea lui *«lām»* la predicat. Toate sunt mijloace de întărire a vorbirii.

Înaintașii drepți au explicat acest caracter măreț al său ﷺ prin formulări apropiate. Ibn ʿAbbās l-a explicat ca religia măreață, adică Islamul. La fel l-au explicat Mujāhid, al-Suddī, al-Rabīʿ ibn Anas, al-Ḍaḥḥāk și alții.

Al-Ḥasan l-a explicat ca buna purtare a Coranului.

În cele două culegeri autentice și în alte surse, ʿĀ'ishah — Allah să fie mulțumit de ea —, întrebată despre caracterul său ﷺ, a spus: *«Caracterul său era Coranul.»*

Sensul este că împlinirea a ceea ce Allah i-a poruncit și ferirea de ceea ce i-a interzis în Coran îi deveniseră caracter și fire.

ʿĀʾishah a arătat ceea ce lămurește acest sens într-un alt hadith asupra autenticității căruia există acord: *«Trimisul lui Allah ﷺ spunea în înclinare: Slavă Ție, o, Allah, și Ție Îți aduc laudă! O, Allah, iartă-mă!»*, punând Coranul în faptă.
Adică rostea această invocare împlinind ceea ce Allah i-a poruncit în sura al-Naṣr:

﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَٱسْتَغْفِرْهُ﴾

Preaslăvește-L pe Domnul tău, aducându-I laudă, și cere-I iertare.
Coran, 110:3

El, Preaslăvitul, a pomenit îndurarea și compasiunea față de credincioși cu care l-a plămădit pe Profetul Său ﷺ, grija pentru ceea ce le folosește în această lume și în Viața de Apoi și suferința sa pentru orice îi apasă. Arătând binefacerea trimiterii sale către credincioși, El a spus:

﴿لَقَدْ جَآءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ
حَرِيصٌ عَلَيْكُم بِٱلْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾

V-a venit un mesager dintre voi înșivă. Îl apasă suferința voastră, este plin de grijă pentru voi, iar cu credincioșii este milostiv și îndurător.
Coran, 9:128

Și a spus:

﴿ٱلَّذِينَ يَتَّبِعُونَ ٱلرَّسُولَ ٱلنَّبِيَّ ٱلْأُمِّيَّ ٱلَّذِى يَجِدُونَهُۥ مَكْتُوبًا
عِندَهُمْ فِى ٱلتَّوْرَىٰةِ وَٱلْإِنجِيلِ يَأْمُرُهُم بِٱلْمَعْرُوفِ وَيَنْهَىٰهُمْ
عَنِ ٱلْمُنكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ ٱلطَّيِّبَٰتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ ٱلْخَبَٰٓئِثَ
وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَٱلْأَغْلَٰلَ ٱلَّتِى كَانَتْ عَلَيْهِمْ﴾

Cei care îl urmează pe Trimis, Profetul neștiutor de carte, pe care îl găsesc scris la ei în Tora și în Evanghelie, care le poruncește binele, îi oprește de la rău, le îngăduie cele bune, le interzice cele rele și le ridică povara și lanțurile care îi apăsau.

Coran, 7:157

Și a spus:

﴿وَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ ٱللَّهِ ۚ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِى كَثِيرٍ مِّنَ
ٱلْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ﴾

Să știți că între voi este Trimisul lui Allah. Dacă v-ar asculta în multe dintre lucruri, ați suferi.

Coran, 49:7

El, Preaslăvitul, a arătat delicatețea și blândețea sa ﷺ față de comunitate în cuvintele Celui Preaînalt:

﴿فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ ٱللَّهِ لِنتَ لَهُمْ ۖ وَلَوْ كُنتَ فَظًّا غَلِيظَ ٱلْقَلْبِ لَٱنفَضُّوا۟ مِنْ حَوْلِكَ﴾

Prin îndurarea lui Allah ai fost blând cu ei. Dacă ai fi fost aspru și cu inima împietrită, s-ar fi împrăștiat din jurul tău.

Coran, 3:159

Cât despre sfatul său sincer, cinstea sa și îndeplinirea transmiterii mesajului așa cum a voit Allah, El le-a pomenit prin cuvintele Sale:

﴿وَٱلنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ وَمَا يَنطِقُ عَنِ ٱلْهَوَىٰٓ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْىٌ يُوحَىٰ﴾

Pe stea, când apune! Tovarășul vostru nu a rătăcit și nu s-a abătut și nu vorbește după poftă. Nu este decât o revelație care i se revelează.

Coran, 53:1-4

Cel Preaînalt spune, referindu-Se la Muḥammad ﷺ:

﴿وَمَا هُوَ عَلَى ٱلْغَيْبِ بِضَنِينٍ﴾

El nu este zgârcit cu cele nevăzute.

Coran, 81:24

În acest verset există două citiri: cu *«ẓā'»*, cu sensul de învinuit, și cu *«ḍād»*, cu sensul de zgârcit. Amândouă îi sunt negate ﷺ: nu este învinuit că ar ascunde ceea ce Allah l-a trimis să transmită și

nu este zgârcit cu ceea ce Allah a pogorât asupra lui, ci le dăruiește tuturor.

Caracterul său ﷺ în Sunnah și în cuvintele companionilor

Înainte de a fi trimis cu marea misiune, Trimisul lui Allah ﷺ se afla pe cea mai înaltă treaptă a caracterului frumos: adevăr, cinste, generozitate, răbdare, vitejie, castitate, mulțumire cu ceea ce avea și alte însușiri. Cine dobândește una dintre ele este cinstit și respectat, cu atât mai mult cel în care au fost adunate toate și s-au împlinit.

Când Allah, Preaslăvitul, l-a trimis cu lumina și călăuzirea către cele două făpturi înzestrate cu răspundere, djinnii și oamenii, i-a sporit puterea în aceste însușiri lăudabile până a atins cea mai înaltă treaptă la care poate ajunge un om.

Trimisul lui Allah ﷺ a spus adevărul: *«Am fost trimis numai pentru a desăvârși însușirile bune ale caracterului.»*

Allah, Preaslăvitul, a pomenit harul și binefacerea Sa asupra Profetului și prietenului Său apropiat Muḥammad ﷺ în multe versete, precum:

﴿وَلَوْلَا فَضْلُ ٱللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُۥ لَهَمَّت طَّآئِفَةٌ مِّنْهُمْ أَن
يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّآ أَنفُسَهُمْ ۖ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِن شَىْءٍ ۚ
وَأَنزَلَ ٱللَّهُ عَلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ ۚ
وَكَانَ فَضْلُ ٱللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا﴾

Dacă nu ar fi fost harul lui Allah asupra ta și îndurarea Sa, un grup dintre ei ar fi vrut să te rătăcească. Nu se rătăcesc însă decât pe ei înșiși și nu-ți aduc nicio vătămare. Allah a pogorât asupra ta Cartea și înțelepciunea și te-a învățat ceea ce nu știai. Harul lui Allah asupra ta este măreț.

Coran, 4:113

Și cuvintele Sale:

﴿وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا ۚ مَا كُنتَ تَدْرِى
مَا ٱلْكِتَٰبُ وَلَا ٱلْإِيمَٰنُ وَلَٰكِن جَعَلْنَٰهُ نُورًا نَّهْدِى بِهِۦ
مَن نَّشَآءُ مِنْ عِبَادِنَا ۚ وَإِنَّكَ لَتَهْدِىٓ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ
صِرَٰطِ ٱللَّهِ ٱلَّذِى لَهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۗ أَلَآ
إِلَى ٱللَّهِ تَصِيرُ ٱلْأُمُورُ﴾

Astfel ți-am revelat un duh din Porunca Noastră. Nu știai ce sunt Cartea și nici credința, însă am făcut din el o lumină prin care îl călăuzim pe cine voim dintre robii Noștri. Tu călăuzești, într-adevăr, către o cale dreaptă, calea lui Allah, Căruia Îi aparțin cele din ceruri și cele de pe pământ. La Allah se întorc toate lucrurile.

Coran, 42:52-53

Și cuvintele Sale:

﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا لِّيَغْفِرَ لَكَ ٱللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِن ذَنۢبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُۥ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَٰطًا مُّسْتَقِيمًا وَيَنصُرَكَ ٱللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا﴾

Ți-am dăruit o biruință limpede, pentru ca Allah să-ți ierte păcatele de dinainte și de după, să-Și desăvârșească binefacerea asupra ta, să te călăuzească pe o cale dreaptă și să te ajute cu un ajutor puternic.

Coran, 48:1-3

El, Preaslăvitul, a ales pentru Profetul Său ﷺ companioni care sunt cei mai buni ai acestei comunități a lui Muḥammad, cea mai bună dintre comunități. Și-au consacrat viețile transmiterii chemării sale și păstrării Sunnei sale, împlinindu-se cuvintele Celui Preaînalt:

﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا ٱلذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُۥ لَحَٰفِظُونَ﴾

Noi am pogorât Pomenirea și Noi o vom păzi.

Coran, 15:9

Au moștenit de la Profetul lor ﷺ adevărul pe care l-a adus și l-au lăsat moștenire celor de după ei, până când Allah a pregătit oameni care l-au consemnat. Printre ei, ba chiar în fruntea lor, sunt cei doi mari imami al-Bukhārī și Muslim și alți învățați ai hadithului. Și-au mistuit viețile — Allah să-i răsplătească în cel mai bun chip — pentru a consemna acele perle prețioase moștenite de la Profetul lor Muḥammad ﷺ, prin lanțurile de aur care îi leagă de oameni precum Mālik, Nāfiʿ, Shuʿbah, Aḥmad, ʿAlī ibn al-Madīnī și alții dintre cei aleși ai acestei comunități.

Aceste perle prețioase pe care le-au moștenit — și ce moștenire minunată! — cuprind cuvintele sale ﷺ, faptele, aprobările și descrierea înfățișării și a caracterului său.

De aceea, învățații hadithului îl definesc astfel: ceea ce îi este atribuit Profetului ﷺ din cuvinte, fapte, aprobări ori descrieri ale înfățișării sau caracterului.

Acești nobili moștenitori s-au îngrijit să consemneze ceea ce le-a venit de la Profetul lor ﷺ în general și ceea ce privește caracterul și însușirile sale aparte în special. Unii au alcătuit lucrări separate despre acestea, iar alții le-au dedicat capitole în lucrări generale, unde au redat ceea ce privește teama și nădejdea sa ﷺ, frica sa de Domnul său, generozitatea și preferarea altora, pudoarea, ținerea cuvântului, adevărul, cinstea, sinceritatea, recunoștința, răbdarea, blândețea, marea putere de a îndura, blândețea cu comunitatea și grija de a-i ușura lucrurile, iertarea, vitejia, smerenia, dreptatea, desprinderea de lume, mulțumirea cu ceea ce avea, păstrarea legăturilor de rudenie, zâmbetul frecvent, castitatea, gelozia ocrotitoare și alte însușiri ale caracterului său frumos ﷺ.

Câteva dintre însușirile sale ﷺ, pe larg

Însușirile de caracter dintre care am amintit câteva ar avea nevoie, pentru a fi explicate și tratate pe larg, de mai multe prelegeri.

O singură prelegere nu este de ajuns decât pentru a arăta câteva dintre aceste însușiri și virtuți lăudabile cu care a fost înzestrat ﷺ.

1. Generozitatea și dărnicia sa ﷺ

În generozitate și dărnicie, el ﷺ a ajuns la o treaptă la care altcineva nu a ajuns, atingând limita desăvârșirii omenești.

Printre ajutoarele lui Allah pentru el ﷺ este că i-a făcut generozitatea să sporească în vremurile deosebite. Ibn ʿAbbās a spus în hadithul autentic: *«Trimisul lui Allah ﷺ era cel mai darnic dintre oameni și era cel mai darnic în luna ramaḍān, când îl întâlnea Ǧibrīl. Îl întâlnea în fiecare noapte din ramaḍān și studia Coranul împreună cu el. Trimisul lui Allah ﷺ era mai darnic în bine decât vântul slobozit.»*

Și-a dăruit propria persoană pe calea lui Allah: i s-a rupt un dinte din față, i-a fost rănit chipul și i-a curs sângele ﷺ. Dăruirea propriei persoane este culmea dărniciei. Și-a dăruit și poziția pentru a mijloci; un exemplu este mijlocirea sa ﷺ pentru Mughīth, soțul Barīrei — Allah să fie mulțumit de amândoi. Când ea a fost eliberată și a ales să se despartă de el, Profetul i-a sugerat să rămână soția lui, din îndurare față de soțul ei Mughīth.

Cel mai de seamă exemplu este mijlocirea pentru cei aflați la locul adunării, pe care el ﷺ a vestit-o și de la care se retrag trimișii înzestrați cu hotărâre statornică. Ea ajunge la el, iar el ﷺ spune: *«Eu sunt pentru aceasta.»*

Este relatat autentic de la el ﷺ că a spus: *«Fiecare profet a avut o invocare primită, pe care a făcut-o și i s-a răspuns. Eu am păstrat*

invocarea mea ca mijlocire pentru comunitatea mea în Ziua Judecății.»

Era darnic ﷺ cu averea pe care i-o dăduse Allah. Nu i s-a cerut vreodată ceva din această lume și să fi spus *«nu»*.

O femeie a venit la el ﷺ cu o mantie țesută și a spus: *«Am țesut-o cu mâinile mele ca să te îmbrac cu ea.»* El ﷺ a primit-o, având nevoie de ea, și a îmbrăcat-o.

Un bărbat dintre companioni i-a spus: *«Dă-mi-o să o îmbrac, o, Trimis al lui Allah!»* El ﷺ a spus: *«Da»*, a intrat în casă, a împăturit-o și i-a trimis-o. Unii companioni i-au spus bărbatului: *«Nu ai făcut bine! Trimisul lui Allah ﷺ a îmbrăcat-o având nevoie de ea, iar tu i-ai cerut-o, știind că nu refuză pe nimeni care cere.»*

El a spus: *«Pe Allah, nu i-am cerut-o ca să o port, ci ca să-mi fie giulgiu.»*

Sahl ibn Saʿd — Allah să fie mulțumit de el — a spus: *«Și i-a fost giulgiu.»*

Acesta este un exemplu al acestei însușiri nobile a lui ﷺ. Mai este după aceasta vreo generozitate pe care s-o poată arăta o făptură? Mai este după această preferare a altuia vreo preferare? Allah i-a descris pe anșări în Cartea Sa cea Puternică prin însușirea preferării altora:

﴿وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾

Îi pun pe ei înaintea lor înșiși, chiar dacă sunt lipsiți.

Coran, 59:9

În această însușire nobilă și în celelalte virtuți ale caracterului, exemplul lor este stăpânul fiilor lui Adam ﷺ. El, Preaslăvitul, spune:

﴿لَّقَدْ كَانَ لَكُمْ فِى رَسُولِ ٱللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾

Aveți în Trimisul lui Allah un exemplu frumos.

Coran, 33:21

Când s-a întors de la Ḥunayn, beduinii s-au strâns în jurul lui, cerându-i, până când l-au împins lângă un copac de samurah, care i-a prins mantia. Profetul ﷺ s-a oprit și a spus:

«Dați-mi mantia! Dacă aș avea vite câte sunt acești copaci spinoși, le-aș împărți între voi și nu m-ați găsi nici zgârcit, nici mincinos și nici laș.»

Dărnicia sa ﷺ față de unii oameni urmărea să le apropie inimile de Islam. Adesea îi deosebea cu daruri bogate pe cei care îmbrățișaseră de curând Islamul, spre deosebire de cei în sufletele cărora credința se statornicise. În expediția de la Ḥunayn, le-a dat marilor oameni ai Quraysh sute de cămile, printre ei fiind Ṣafwān ibn Umayyah. Muslim a relatat în *«Ṣaḥīḥ»* că acesta a spus: *«Trimisul lui Allah ﷺ mi-a dăruit ceea ce mi-a dăruit, deși era omul cel mai urât de mine. A continuat să-mi dea până a ajuns dintre cei mai iubiți oameni pentru mine.»*

A mai relatat de la Anas — Allah să fie mulțumit de el —: «Trimisului lui Allah ﷺ nu i s-a cerut ceva pentru Islam fără să dea. A venit la el un bărbat, iar el i-a dăruit o turmă de oi care umplea locul dintre doi munți. Acesta s-a întors la neamul său și a spus: O, neam al meu, îmbrățișați Islamul! Muḥammad dăruiește asemenea celui care nu se teme de sărăcie.

Se întâmpla ca omul să îmbrățișeze Islamul dorind numai bunurile acestei lumi, dar, după puțină vreme, Islamul îi devenea mai iubit decât lumea și tot ce se află în ea."

Trimisul lui Allah ﷺ i-a dăruit acelui om atât de multe oi, încât umpleau locul dintre doi munți. Care a fost urmarea acestui dar al Trimisului lui Allah ﷺ?

S-a împlinit tocmai scopul pentru care i le dăruise: omul a devenit un chemător la Trimisul lui Allah ﷺ. Din proprie inițiativă, s-a făcut un trimis al Trimisului lui Allah ﷺ către neamul său, chemându-i pe oameni la Islam și arătându-le dărnicia Trimisului lui Allah ﷺ, care dăruia asemenea celui care nu se teme de sărăcie.

Astfel, Trimisul lui Allah ﷺ își cheltuia averea pentru sprijinirea Islamului, pentru chemarea oamenilor la el și pentru

a-i face să îl îndrăgească. Cheltuia pe calea lui Allah din averea pe care Allah i-o dăruise, până când Allah l-a luat la Sine, iar cămașa lui de zale era lăsată drept zălog pentru o datorie pe care o avea.

2. Smerenia sa ﷺ și apropierea de oameni

Niciunui om nu i-au fost dăruite însușirile desăvârșite pe care le-a avut Trimisul lui Allah ﷺ și nimeni nu a atins culmea și treapta cea mai înaltă pe care o poate atinge un om, așa cum le-a atins el. El ﷺ era pilda desăvârșirii omenești și a înălțimii morale, atât înainte, cât și după primirea misiunii profetice.

Allah l-a înzestrat cu însușiri aparte și cu trăsături prin care l-a deosebit de ceilalți oameni în această lume și în Viața de Apoi. L-a făcut cel mai de seamă dintre trimiși, care sunt cei mai buni oameni; l-a făcut ultimul dintre ei, căpetenia și imamul lor, primul care va ieși din mormânt, primul care va înainta pentru mijlocire și primul a cărui mijlocire va fi primită.

Vorbind despre binefacerea lui Allah asupra sa și arătând comunității rangul său înaintea lui Allah, pentru ca oamenii să creadă aceasta și să îi acorde cinstea, respectul, iubirea și urmarea cuvenite, el ﷺ a spus: *„Eu sunt căpetenia fiilor lui Ādam în Ziua Învierii, primul pentru care se va deschide mormântul, primul mijlocitor și primul a cărui mijlocire va fi primită."* Relatat de Muslim și Abū Dāwūd, de la Abū Hurayrah, Allah să fie mulțumit de el.

Cu toate aceste însușiri și trăsături care l-au înălțat la un rang cu care nu se poate asemui niciun alt trimis dintre cei înzestrați cu hotărâre statornică, cu atât mai puțin altcineva, el ﷺ era cel mai smerit dintre oameni, cel mai apropiat de cel slab și de cel sărman și cel mai îndepărtat de trufie și îngâmfare.

Când a arătat comunității unele dintre lucrurile cu care Allah îl deosebise, spunând: *„Eu sunt căpetenia fiilor lui Ādam"*, a adăugat cuvinte care îndepărtează de el orice laudă de sine — iar el este ferit de orice neajuns: *„Și nu o spun ca să mă laud."* L-au consemnat al-Tirmidhī, Ibn Mājah și Imām Aḥmad, de la Abū Saʿīd, Allah să fie mulțumit de el. Al-Tirmidhī a spus: *„Hadith bun și autentic."*

El ﷺ și-a făcut cunoscut rangul înaintea lui Allah fiindcă pentru comunitate nu exista nicio cale de a-l cunoaște decât prin el și prin ceea ce primea de la el ﷺ. După el nu avea să vină niciun profet care să înștiințeze despre măreția rangului său înaintea lui Allah, așa cum el însuși își înștiințase comunitatea despre virtuțile profeților de dinaintea sa. Binecuvântările, pacea și harul lui Allah să fie asupra tuturor!

Când i s-a dat să aleagă între a fi rob și trimis sau profet și rege, el ﷺ a ales rangul robiei și al misiunii de trimis în locul rangului de profet și rege. L-a consemnat Imām Aḥmad în al-Musnad.

Al-Bayhaqī a relatat de la Anas, Allah să fie mulțumit de el: *„Trimisul lui Allah ﷺ a intrat în Mecca în ziua cuceririi, smerit, cu bărbia apropiată de animalul pe care călărea."*

Ibn Isḥāq a relatat în al-Sīrah: *„Trimisul lui Allah ﷺ își pleca într-atât capul, din smerenie, văzând cucerirea cu care Allah îl cinstise, încât barba sa aproape că atingea partea din mijloc a șeii."*

Ibn Kathīr a spus: *„Această smerenie, în acel loc, la intrarea sa ﷺ în Mecca în fruntea unei oștiri atât de numeroase, era cu totul diferită de purtarea nesăbuiților dintre fiii lui Isrā'īl. Când li s-a poruncit să intre pe poarta Ierusalimului prosternați — adică aplecați —, spunând «Iertare!», ei au intrat târându-se pe șezut, spunând: «Grâu într-un fir de păr!»"*

Al-Bukhārī a relatat în Ṣaḥīḥ de la Anas, Allah să fie mulțumit de el: *„Chiar și o roabă dintre roabele locuitorilor Medinei îl lua de mână pe Trimisul lui Allah ﷺ și îl ducea unde dorea."*

Muslim a relatat în Ṣaḥīḥ de la Anas, Allah să fie mulțumit de el, că o femeie care avea o tulburare a minții a spus: *„O, Trimis al lui Allah, am nevoie să îți cer ceva!"*

El a spus: *„O, mamă a lui cutare, alege oricare dintre ulițe dorești, ca să îți împlinesc nevoia!"* S-a oprit cu ea deoparte pe una dintre uliță, până când și-a încheiat cererea.

În Ṣaḥīḥ al-Bukhārī, al-Aswad a spus: „Am întrebat-o pe ʿĀ'ishah ce făcea Profetul ﷺ acasă, cu familia sa. Ea a răspuns:

«Își slujea familia, iar când sosea vremea rugăciunii se ridica pentru rugăciune.»

”

Al-Bukhārī a relatat în Ṣaḥīḥ de la Abū Hurayrah, Allah să fie mulțumit de el, că Profetul ﷺ a spus:

„Dacă aș fi chemat la o masă cu o spată sau cu un picior de oaie, aș răspunde chemării; și dacă mi s-ar dărui o spată sau un picior de oaie, aș primi darul.”

Când trecea pe lângă copii, el ﷺ îi saluta. Muslim a relatat în Ṣaḥīḥ, prin Shuʿbah, de la Sayyār: *„Mergeam împreună cu Thābit al-Bunānī. El a trecut pe lângă niște copii și i-a salutat. Thābit a povestit că mergea împreună cu Anas, care a trecut pe lângă niște copii și i-a salutat. Iar Anas a povestit că mergea împreună cu Trimisul lui Allah ﷺ, care a trecut pe lângă niște copii și i-a salutat.”*

El ﷺ se afla printre companionii săi și glumea cu copilul mic. Anas, Allah să fie mulțumit de el, spune, după cum a relatat de la el al-Bukhārī în Ṣaḥīḥ: *„Profetul ﷺ stătea cu noi, până într-acolo încât îi spunea unui frățior al meu: «O, Abū ʿUmayr, ce a făcut păsărica?»”*

Într-o altă relatare de la el se spune: *„Profetul ﷺ avea cel mai frumos caracter dintre oameni. Aveam un frate numit Abū ʿUmayr”* — a spus: *„Cred că fusese înțărcat”* —, *„iar când venea, îi spunea: «O, Abū ʿUmayr, ce a făcut păsărica?» Era o păsărică cu care acesta se juca.”*

În cele două Ṣaḥīḥ-uri, Anas, Allah să fie mulțumit de el, a spus: *„L-am slujit pe Trimisul lui Allah ﷺ vreme de zece ani. Nu mi-a spus niciodată «Uf!», nici «De ce ai făcut asta?» și nici «De ce nu ai făcut asta?»”*

El ﷺ călărea animale și îi lua pe unii dintre companionii săi în spatele său, pe aceeași călărie. Își îndruma comunitatea să se împodobească cu smerenie și o îndemna să dobândească această însușire.

Printre cuvintele sale ﷺ despre aceasta se află: *„Nimeni nu se smerește pentru Allah fără ca Allah să îl înalțe.”* Relatat de Muslim.

El ﷺ este căpetenia și pilda celor smeriți. Allah l-a înălțat la cele mai înalte trepte, i-a ridicat rangul, i-a înălțat poziția și i-a făcut pomenirea să dăinuie.

În pofida acestei smerenii și a acestui caracter măreț pe care Allah le dăruise robului, Trimisului și prietenului Său apropiat, Muḥammad ﷺ, companionii săi, Allah să fie mulțumit de ei, nu îndrăzneau să îl privească îndelung, din cinste și respect pentru el ﷺ.

ʿAmr ibn al-ʿĀṣ, Allah să fie mulțumit de el, spune într-un hadith consemnat de Muslim în Ṣaḥīḥ: *„Nimeni nu îmi era mai iubit decât Trimisul lui Allah ﷺ și nimeni nu avea mai multă măreție în ochii mei decât el. Din respect pentru el, nu puteam să îl privesc îndelung. Dacă mi s-ar fi cerut să îl descriu, nu aș fi putut, fiindcă nu îl priveam îndelung."*

3. Mila sa ﷺ față de comunitate, blândețea și grija pentru ea

Prin harul și mila lui Allah asupra sa, el ﷺ era milostiv și blând, după cum Allah Preaînaltul i-a spus:

﴿فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ ٱللَّهِ لِنتَ لَهُمْ ۖ وَلَوْ كُنتَ فَظًّا غَلِيظَ ٱلْقَلْبِ لَٱنفَضُّوا۟ مِنْ حَوْلِكَ﴾

„Datorită milei lui Allah ai fost blând cu ei. Dacă ai fi fost aspru și cu inima împietrită, s-ar fi împrăștiat din jurul tău."

Coran, 3:159

Niciun om nu a fost înzestrat cu mila și blândețea pe care le-a avut Trimisul lui Allah ﷺ. Nimeni nu se apropie de el și nu se poate asemui cu el în această privință.

Abū Hurayrah, Allah să fie mulțumit de el, a relatat că un beduin a urinat într-o parte a moscheii. Oamenii s-au repezit spre el ca să îl mustre, dar Trimisul lui Allah ﷺ le-a spus:

„Lăsați-l și turnați peste urina sa o găleată sau un vas cu apă! Ați fost trimiși să ușurați, nu să îngreunați."

L-au consemnat al-Bukhārī și alții.

În Ṣaḥīḥ al-Bukhārī, Abū Masʿūd, Allah să fie mulțumit de el, a spus: *„Un om a venit la Profet ﷺ și i-a spus: «Eu întârzii să vin la rugăciunea de dimineață din pricina lui cutare, fiindcă o prelungește pentru noi.» Nu l-am văzut niciodată pe Profet ﷺ mai mânios într-o cuvântare de îndemn decât în ziua aceea."*

El a spus: *„O, oameni, printre voi sunt unii care îi îndepărtează pe ceilalți! Oricare dintre voi îi conduce pe oameni în rugăciune să o scurteze, fiindcă printre ei se află vârstnicul, bolnavul și cel care are o nevoie."*

De la Abū Hurayrah, Allah să fie mulțumit de el, s-a relatat că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

„Când unul dintre voi îi conduce pe oameni în rugăciune, să o ușureze, fiindcă printre ei sunt cel slab, bolnavul și vârstnicul. Când unul dintre voi se roagă singur, să prelungească atât cât dorește."

Abū Qatādah, Allah să fie mulțumit de el, a relatat că Profetul ﷺ a spus:

„Încep rugăciunea dorind să o prelungesc, dar aud plânsul unui copil și îmi scurtez rugăciunea, ca să nu îi îngreunez mamei sale."

Anas, Allah să fie mulțumit de el, a spus: *„Nu m-am rugat niciodată în spatele unui imam a cărui rugăciune să fie mai ușoară și totodată mai deplină decât cea a Profetului ﷺ. Dacă auzea plânsul unui copil, o scurta, de teamă ca mama lui să nu fie tulburată."*

Abū Qatādah, Allah să fie mulțumit de el, a spus: *„Profetul ﷺ a ieșit la noi purtând-o pe umăr pe Umāmah, fiica lui Abū al-ʿĀṣ. S-a rugat, iar când se apleca o punea jos și când se ridica o lua din nou."*

El ﷺ a spus: *„Dacă nu mi-aș îngreuna comunitatea, le-aș porunci să folosească siwāk-ul înaintea fiecărei rugăciuni."*

Toate aceste hadithuri se găsesc în Ṣaḥīḥ al-Bukhārī.

Când s-a ridicat noaptea să îi conducă pe companionii săi în rugăciune, în Ramaḍān, s-a temut ca aceasta să nu le fie impusă ca îndatorire și a încetat să se mai roage împreună cu ei.
În cele două Ṣaḥīḥ-uri, ʿĀ'ishah, Allah să fie mulțumit de ea, a relatat că Profetul ﷺ s-a rugat în moschee și niște oameni s-au rugat urmându-l. S-a rugat și în noaptea următoare, iar oamenii au fost mai mulți. S-au adunat apoi în a treia sau în a patra noapte, dar Trimisul lui Allah ﷺ nu a ieșit la ei. Dimineața a spus:

„Am văzut ce ați făcut. Numai teama ca această rugăciune să nu vă fie impusă m-a împiedicat să ies la voi."

Aceasta s-a petrecut în Ramaḍān.

În cele două Ṣaḥīḥ-uri, ʿĀ'ishah, Allah să fie mulțumit de ea, a spus: *„Profetul ﷺ lăsa uneori o faptă pe care îi plăcea să o împlinească, de teamă ca oamenii să nu o facă și să le fie impusă."* Când el ﷺ a postit neîntrerupt, iar companionii, Allah să fie mulțumit de ei, au aflat, au postit astfel împreună cu el. Din milă față de ei, le-a interzis să lege zilele de post fără întrerupere. Ei au spus: *„Dar tu postești astfel!"* El a spus: *„Eu nu sunt asemenea vouă."*

În cele două Ṣaḥīḥ-uri, Abū Hurayrah, Allah să fie mulțumit de el, a spus: *„Trimisul lui Allah ﷺ a interzis postul neîntrerupt. Un musulman i-a spus: «Dar tu postești neîntrerupt, o, Trimis al lui Allah!» El a răspuns: «Care dintre voi este asemenea mie? Eu petrec noaptea, iar Domnul meu mă hrănește și îmi dă să beau.»"*

Când au refuzat să înceteze postul neîntrerupt, a postit împreună cu ei încă o zi. Apoi au văzut luna nouă, iar el a spus: *„Dacă ar fi întârziat, v-aș mai fi adăugat."* Aceasta a fost ca o pedeapsă pentru ei, fiindcă refuzaseră să înceteze.

El ﷺ le interzisese postul neîntrerupt din milă și grijă față de ei. Când au stăruit, din dorința de a face la fel ca el, a postit împreună cu ei. Era sfârșitul lunii: au postit o zi, apoi încă una,

după care au văzut luna nouă. El a spus: *„Dacă ar fi întârziat, v-aș mai fi adăugat."* Aceasta a fost ca o pedeapsă pentru ei, fiindcă refuzaseră să înceteze.

Aceasta era o îndrumare practică și o educare profetică a nobililor companioni, Allah să fie mulțumit de ei, pentru a-i face să își cunoască slăbiciunea și să înțeleagă că postul neîntrerupt îi împovăra, astfel încât să renunțe la el din proprie inițiativă.

Această educare profetică seamănă cu purtarea unui tată care, văzându-și copilul încercând să se joace cu focul, caută să îl ferească de vătămarea lui: îl ia de mână și îi așază ușor degetul pe marginea unui tăciune, pentru ca el să cunoască răul pe care îl poate pricinui. Astfel, copilul devine prevăzător și se ferește de el, fiindcă tatăl său l-a făcut să înțeleagă cât îl poate vătăma.

În Ṣaḥīḥ Muslim, Muʿāwiyah ibn al-Ḥakam al-Sulamī, Allah să fie mulțumit de el, a povestit că, în timp ce se afla în rugăciune, i-a urat îndurare unui om care strănutase, iar companionii și-au arătat dezaprobarea. El a spus: *„După ce Trimisul lui Allah ﷺ și-a încheiat rugăciunea — tatăl și mama mea să îi fie răscumpărare! —, nu am văzut înaintea lui și nici după el un învățător care să învețe mai frumos. Pe Allah, nu m-a certat, nu m-a lovit și nu m-a jignit."*

El a spus: *„În această rugăciune nu se cuvine nimic din vorbirea obișnuită a oamenilor. Ea este numai slăvirea lui Allah, preamărirea Lui și recitarea Coranului."*

Când ajungea la el ﷺ despre unul dintre companionii săi ceva asupra căruia trebuia să atragă atenția, spunea în cuvântare: *„Ce este cu niște oameni care fac cutare lucru?"* sau *„Ce este cu niște bărbați din comunitatea mea care spun cutare lucru?"*

Și alte cuvinte asemenea, pentru ca acela de la care provenea fapta să renunțe la ea, iar cel care nu o săvârșise să se ferească să o facă.

4. Iertarea și îngăduința sa ﷺ

Așa cum era desăvârșit în milă și grijă, tot astfel era desăvârșit în iertare, îngăduință, trecerea cu vederea, răbdare și suportarea greutăților.

Viața sa binecuvântată cuprinde numeroase întâmplări care arată aceasta. În cele două Ṣaḥīḥ-uri, Jābir, Allah să fie mulțumit de el, a spus: *„Am pornit împreună cu Trimisul lui Allah ﷺ într-o expediție către Najd. Trimisul lui Allah ﷺ ne-a ajuns într-o vale cu mulți copaci spinoși. S-a oprit sub un copac și și-a atârnat sabia de una dintre ramurile lui."*
El a spus: „Oamenii s-au împrăștiat prin vale, căutând umbra copacilor. Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

«Un om a venit la mine în timp ce dormeam și a luat sabia. M-am trezit, iar el stătea deasupra capului meu; am văzut deodată sabia scoasă în mâna lui. Mi-a spus: ‹Cine te apără de mine?› Am răspuns: ‹Allah.› M-a întrebat a doua oară: ‹Cine te apără de mine?› Am răspuns: ‹Allah.› Atunci a vârât sabia în teacă. Iată-l, acum, șezând aici!»

Trimisul lui Allah ﷺ nu i-a făcut nimic."

Aceasta este formularea lui Muslim. La al-Bukhārī se spune: *„Nu l-a pedepsit, iar el s-a așezat."*

În cele două Ṣaḥīḥ-uri, ʿĀ'ishah, Allah să fie mulțumit de ea, a spus: *„Un grup de evrei a intrat la Trimisul lui Allah ﷺ și a spus: «Moartea să fie asupra voastră!» Am înțeles ce au spus și am răspuns: «Și asupra voastră să fie moartea și blestemul!» Trimisul lui Allah ﷺ a spus: «Încet, o, ʿĀ'ishah! Allah iubește blândețea în toate lucrurile.» Am spus: «O, Trimis al lui Allah, nu ai auzit ce au spus?» Trimisul lui Allah ﷺ a răspuns: «Am spus: Și asupra voastră!»"*

În cele două Ṣaḥīḥ-uri, ʿĀ'ishah, Allah să fie mulțumit de ea, a spus: *„Ori de câte ori Trimisul lui Allah ﷺ avea de ales între două lucruri, îl alegea pe cel mai ușor, atât timp cât nu era un păcat. Dacă era un păcat, era cel mai îndepărtat dintre oameni de el. Trimisul lui Allah ﷺ nu se răzbuna niciodată pentru sine; numai dacă erau încălcate cele sfinte ale lui Allah, atunci se răzbuna pentru Allah."*

Al-Bukhārī și Muslim au relatat în cele două Ṣaḥīḥ-uri de la Anas, Allah să fie mulțumit de el: *„Mergeam împreună cu Trimisul lui Allah ﷺ, care purta o mantie din Najrān, cu marginea groasă.*

Un beduin l-a ajuns din urmă și l-a tras foarte puternic de mantie. M-am uitat la partea laterală a gâtului Profetului ﷺ și am văzut că marginea mantiei lăsase o urmă din pricina smuciturii. Omul a spus: «O, Muḥammad, poruncește să mi se dea din averea lui Allah pe care o ai!» El s-a întors către el, a râs și a poruncit să i se dea un dar."

5. Grija sa sinceră ﷺ în chemarea la religia lui Allah

Când Allah l-a trimis pe Trimisul Său Muḥammad ﷺ cu religia cea dreaptă, el a îndeplinit în chipul cel mai deplin sarcinile acestei misiuni și a răbdat vătămările pe care le-a întâmpinat pe această cale.

Al-Bukhārī și Muslim au relatat în cele două Ṣaḥīḥ-uri că ʿĀ'ishah, Allah să fie mulțumit de ea, l-a întrebat pe Trimisul lui Allah ﷺ: *„O, Trimis al lui Allah, ai avut vreo zi mai grea decât ziua de la Uḥud?"* El a răspuns: *„Am îndurat multe din partea neamului tău. Cel mai greu lucru pe care l-am îndurat de la ei a fost în ziua de la al-ʿAqabah, când m-am înfățișat lui Ibn ʿAbd Yālīl ibn ʿAbd Kulāl, dar el nu mi-a răspuns la ceea ce doream. Am plecat rătăcind îngândurat și nu mi-am revenit decât la Qarn al-Thaʿālib. Mi-am ridicat capul și am văzut că un nor mă umbrea. M-am uitat și l-am văzut în el pe Ǧibrīl, care m-a chemat și a spus: «Allah, Atotputernicul și Mărețul, a auzit cuvintele neamului tău și răspunsul pe care ți l-au dat. L-a trimis la tine pe îngerul munților, ca să îi poruncești ce dorești în privința lor.» Îngerul munților m-a chemat, m-a salutat și a spus: «O, Muḥammad, Allah a auzit cuvintele neamului tău către tine. Eu sunt îngerul munților. Domnul tău m-a trimis la tine ca să îmi dai porunca ta. Ce dorești? Dacă vrei, voi prăbuși peste ei cei doi munți al-Akhshabān.»"*
Trimisul lui Allah ﷺ i-a spus:

> *„Dimpotrivă, nădăjduiesc ca Allah să scoată din urmașii lor oameni care Îl vor adora numai pe Allah, fără să Îi asocieze nimic."*

Acesta este, cu adevărat, caracterul măreț! El ﷺ îndură asemenea vătămări și este înconjurat de nenorociri, apoi pleacă îngândurat. Îngerii lui Allah îi oferă să îi nimicească pe dușmanii

săi, prăbușind peste ei cei doi munți al-Akhshabān — cei doi munți ai Meccăi. El nu primește însă această ofertă, ci dă răspunsul care dovedește deplina sa grijă sinceră și iubirea sa pentru ca numai Allah să fie adorat: *„Dimpotrivă, nădăjduiesc ca Allah să scoată din urmașii lor oameni care Îl vor adora pe Allah fără să Îi asocieze nimic."*

El ﷺ i-a lăsat pe oameni pe o cale albă și limpede, care îi asigură celui ce o urmează cinstea acestei lumi și fericirea Vieții de Apoi. Aceasta s-a datorat desăvârșitei sale griji sincere, puterii sale de a lămuri și deplinei sale loialități față de ceea ce i s-a încredințat. Nu există nimic care să apropie de Allah fără ca el să îșI fi îndrumat comunitatea către acel lucru și să o fi îndemnat la el, după cum a avertizat-o împotriva celor potrivnice lui. Nu a avut nicio lipsă în transmiterea Legii lui Allah și nici în lămurirea ei atunci când a transmis-o.

Muslim a relatat în Ṣaḥīḥ de la Salmān al-Fārisī, Allah să fie mulțumit de el, că i s-a spus: *„Profetul vostru v-a învățat totul, chiar și cum să vă faceți nevoile!"*

El a răspuns: *„Da! Ne-a interzis să ne îndreptăm către qiblah atunci când ne facem nevoile, fie pentru scaun, fie pentru urină, să ne curățăm cu mâna dreaptă, să ne curățăm cu mai puțin de trei pietre și să folosim la curățare bălegar sau oase."*

El ﷺ a arătat că și-a îndeplinit îndatorirea de a transmite în cea mai mare adunare pe care a întâlnit-o, la Pelerinajul de Adio. Le-a cerut oamenilor să depună mărturie, iar ei au mărturisit adevărul: că a transmis mesajul Domnului său, a împlinit în chipul cel mai desăvârșit ceea ce i s-a poruncit și a urmărit cu sinceritate binele lor. Aceasta se găsește în hadithul lung al lui Jābir, Allah să fie mulțumit de el, despre pelerinajul Profetului ﷺ, pe care Muslim l-a consemnat în Ṣaḥīḥ. În el se află cuvintele rostite în predica din ziua de ʿArafah: *„V-am lăsat ceva de care, dacă vă țineți, nu veți rătăci după aceea: Cartea lui Allah. Veți fi întrebați despre mine. Ce veți spune?"*

Ei au spus: *„Mărturisim că ai transmis, ți-ai îndeplinit îndatorirea și ai urmărit cu sinceritate binele nostru."*

Atunci, ridicându-și degetul arătător către cer și îndreptându-l apoi către oameni, a spus: *„O, Allah, fii martor! O, Allah, fii martor!”* A repetat aceasta de trei ori.

Nu a lăsat nicio cale prin care oamenii să fie lămuriți, să înțeleagă și să fie îndemnați la ascultarea de Allah și la îndepărtarea de neascultare, fără să o folosească în chemarea sa la Allah și în avertizarea comunității împotriva abaterii de la Legea cea dreaptă pe care o adusese. El ﷺ oferea pilde care făceau ca lucrul lămurit să apară asemenea unui lucru văzut și simțit. În Ṣaḥīḥ Muslim, Abū Mūsā al-Ashʿarī, Allah să fie mulțumit de el, a relatat că Profetul ﷺ a spus:

„Pilda mea și a ceea ce Allah m-a trimis să aduc este asemenea unui om care a venit la neamul său și a spus: «O, neam al meu, am văzut oștirea cu ochii mei. Eu sunt vestitorul dezbrăcat! Scăpați, așadar!» O parte dintre oamenii săi l-au ascultat, au pornit de cu noapte și s-au îndepărtat pe îndelete. Alții însă l-au socotit mincinos și au rămas în locul lor până dimineața. Oștirea i-a atacat în zori, i-a nimicit și i-a stârpit. Aceasta este pilda celui care mă ascultă și urmează ceea ce am adus și a celui care nu mă ascultă și socotește minciună adevărul pe care l-am adus.”

Tot în Ṣaḥīḥ, Jābir, Allah să fie mulțumit de el, a relatat că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

„Pilda mea și a voastră este asemenea unui om care a aprins un foc. Lăcustele și fluturii au început să cadă în el, iar el le alunga de la foc. Eu vă prind de cingători ca să vă feresc de Foc, dar voi vă smulgeți din mâinile mele.”

Al-Bukhārī și Muslim au consemnat amândoi acest hadith de la Abū Hurayrah, Allah să fie mulțumit de el.

Când era întrebat despre un lucru, iar un altul era mai însemnat decât cel despre care fusese întrebat, el ﷺ îi îndrepta atenția celui care întreba, cu blândețe și înțelepciune, către lucrul mai însemnat. În cele două Ṣaḥīḥ-uri, Anas, Allah să fie mulțumit de el, a relatat că un om l-a întrebat pe Profet ﷺ despre Ceas: *„Când va fi Ceasul?”* El a spus: *„Și ce ai pregătit pentru el?”* Omul a răspuns: *„Nimic, în afară de faptul că Îl iubesc pe Allah și pe*

Trimisul Său ﷺ." El ﷺ a spus: *„Vei fi împreună cu cei pe care îi iubești."*

Acestea sunt numai câteva dintre mijloacele pe care le-a folosit în călăuzirea și îndrumarea sa.

6. Puterea și curajul său ﷺ

Credinciosul puternic este mai bun și mai iubit de Allah decât credinciosul slab, dar în fiecare dintre ei se află un bine, după cum a spus el ﷺ în hadithul consemnat de Muslim în Ṣaḥīḥ.

Allah a reunit feluritele puteri în robul și Trimisul Său Muḥammad ﷺ. Pe lângă puterea credinței sale desăvârșite, i-a dăruit putere trupească. El a folosit această putere pentru adorarea și ascultarea de Allah și pentru strădania stăruitoare către tot ceea ce îl apropie de El. El este pilda și modelul comunității sale în orice bine.

Al-Bukhārī și Muslim au relatat în cele două Ṣaḥīḥ-uri că ʿĀʾishah, Allah să fie mulțumit de ea, a spus: *„Când Trimisul lui Allah ﷺ se ruga, stătea în picioare până când i se crăpau picioarele."*

ʿĀʾishah a spus: *„O, Trimis al lui Allah, faci aceasta, deși Allah ți-a iertat păcatele de dinainte și de după?"* El a spus: *„O, ʿĀʾishah, oare să nu îmi doresc să fiu un rob mulțumitor?"*

În cele două Ṣaḥīḥ-uri, Ibn ʿAbbās, Allah să fie mulțumit de el și de tatăl său, a spus: *„Trimisul lui Allah ﷺ era cel mai darnic dintre oameni. Era cel mai darnic în Ramaḍān, când se întâlnea cu Jibrīl. Acesta se întâlnea cu el în fiecare noapte din Ramaḍān și studiau împreună Coranul. Trimisul lui Allah ﷺ era mai darnic cu binele decât vântul trimis."*

Tot în cele două Ṣaḥīḥ-uri, Anas, Allah să fie mulțumit de el, a spus: *„Trimisul lui Allah ﷺ era cel mai bun, cel mai darnic și cel mai curajos dintre oameni. Într-o noapte, locuitorii Medinei s-au înspăimântat și au pornit către locul de unde venea zgomotul. Profetul ﷺ i-a întâmpinat, căci ajunsese înaintea lor la locul zgomotului, spunând: «Nu vă temeți! Nu vă temeți!» Călărea calul lui Abū Ṭalḥah, fără șa, și avea o sabie atârnată de gât. A spus: «L-am găsit ca o mare» sau «Este ca o mare!»"*

Trimisul lui Allah ﷺ mergea în fruntea companionilor săi în lupta pe calea lui Allah. În ziua de la Uḥud, i-a fost rănită fața și i-a fost rupt un dinte dintre cei din față.
În bătălia de la Ḥunayn, Trimisul lui Allah ﷺ a rămas neclintit când mulți dintre cei care erau împreună cu el au fugit. În cele două Ṣaḥīḥ-uri, al-Barāʾ ibn ʿĀzib, Allah să fie mulțumit de el, a relatat că un om l-a întrebat: *„O, Abū ʿUmārah, ați fugit de lângă Trimisul lui Allah ﷺ în ziua de la Ḥunayn?”* El a răspuns:

„Dar Trimisul lui Allah ﷺ nu a fugit! Oamenii din Hawāzin erau arcași. Când i-am întâlnit și am pornit împotriva lor, au fugit, iar oamenii s-au îndreptat către prăzi. Atunci ne-au întâmpinat cu săgeți, iar oamenii au fugit. L-am văzut pe Trimisul lui Allah ﷺ, în vreme ce Abū Sufyān ibn al-Ḥārith ținea de frâu catârul său alb, spunând: «Eu sunt Profetul, și aceasta nu este minciună! Eu sunt fiul lui ʿAbd al-Muṭṭalib!»”

Ibn Kathīr, Allah să aibă milă de el, a spus în Tafsīr, după redarea acestui hadith: *„Spun: aceasta este culmea curajului desăvârșit. Într-o asemenea zi, în toiul luptei, oștirea se retrăsese de lângă el. Cu toate acestea, el călărea un catâr, care nu aleargă repede și nu este potrivit nici pentru retragere, nici pentru atac și nici pentru fugă. Și totuși îl mâna drept împotriva lor și își rostea numele cu voce tare, ca să îl cunoască cel care nu îl cunoștea. Binecuvântarea lui Allah să fie asupra lui mereu, până în Ziua Judecății! Toate acestea nu veneau decât din încrederea sa în Allah, din bizuirea pe El și din cunoașterea faptului că El avea să îl sprijine, să desăvârșească misiunea cu care îl trimisese și să facă religia Sa biruitoare asupra tuturor celorlalte religii.”*

Dreptul său ﷺ asupra comunității și dreptul comunității asupra sa

Poate că este potrivit să închei această prelegere, care cuprinde câteva pilde din caracterul său ﷺ, arătând pe scurt dreptul său asupra comunității și dreptul comunității asupra sa ﷺ. Spun, așadar:

Unul dintre drepturile sale asupra comunității — iar împlinirea acestui drept este semnul fericirii ei — este ca oamenii să mărturisească faptul că el este cu adevărat Trimisul lui Allah către toate ființele înzestrate cu răspundere: djinni și oameni. Legea sa rămâne până la venirea Ceasului și îi cuprinde pe toți, astfel încât nimănui nu îi este îngăduit să iasă de sub ea.
Muslim a relatat în Ṣaḥīḥ de la Abū Hurayrah, Allah să fie mulțumit de el, că Profetul ﷺ a spus:

> *„Pe Cel în mâna Căruia se află sufletul meu! Oricine din această comunitate, fie evreu, fie creștin, aude despre mine, apoi moare fără să creadă în ceea ce am fost trimis să aduc, va fi dintre locuitorii Focului."*

Să creadă că Legea sa este potrivită pentru orice timp și loc; că nu există fericire în această lume și nici izbăvire în Viața de Apoi decât pentru cel care merge pe calea sa și îi urmează îndrumarea; că el este pilda și modelul comunității sale; că este sincer și demn de crezare în toate veștile sale, fie că privesc cele nevăzute, trecutul ori viitorul. Inimile trebuie să fie pline de iubire pentru el, o iubire mai mare decât cea pentru sine, pentru părinți, pentru copii și pentru toți oamenii.

Din iubirea pentru el ﷺ fac parte iubirea pentru Legea sa, cinstirea ei, luarea ei drept judecător și întoarcerea la ea pentru judecată, după cum Allah Preaînaltul spune:

﴿قُلْ إِن كُنتُمْ تُحِبُّونَ ٱللَّهَ فَٱتَّبِعُونِى يُحْبِبْكُمُ ٱللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾

„Spune: «Dacă Îl iubiți pe Allah, urmați-mă, iar Allah vă va iubi și vă va ierta păcatele.»”

Coran, 3:31

Adorarea trebuie să Îi fie închinată numai lui Allah și să fie potrivit căii pe care a trasat-o Trimisul lui Allah ﷺ. Allah nu trebuie adorat decât prin ceea ce a legiuit, după cum el ﷺ a spus în hadithul autentic:

„Cel care împlinește o faptă care nu este potrivită poruncii noastre, aceea este respinsă.”

Cât de frumoase sunt cuvintele lui Abū ʿUthmān al-Naysābūrī: *„Cel care își pune Sunnah drept stăpână asupra sa, în cuvânt și în faptă, rostește înțelepciune; iar cel care își pune pofta drept stăpână asupra sa, în cuvânt și în faptă, rostește inovație.”*

Shaykh al-Islām Muḥammad ibn ʿAbd al-Wahhāb, Allah să aibă milă de el, a reunit aceste lucruri într-o formulare scurtă, explicând ce înseamnă mărturia că Muḥammad este Trimisul lui Allah ﷺ: *„A-l asculta în ceea ce a poruncit, a-l crede în ceea ce a înștiințat, a te feri de ceea ce a interzis și a oprit și a nu-L adora pe Allah decât prin ceea ce el a legiuit.”*

Un alt drept al Profetului ﷺ asupra comunității este ca limbile să stăruie în a-l lăuda cu tot ceea ce i se cuvine, ferindu-se de exagerarea pe care nici Allah și nici Trimisul Său nu o încuviințează; să laude Sunnah sa, să îi arate frumusețile și să lămurească nevoia oamenilor de a se ține de ea. Limbile trebuie să stăruie în a cere binecuvântare și pace asupra sa ﷺ. Allah să îl binecuvânteze, pe el, familia, companionii și cei care îl urmează în

bine! Cu adevărat zgârcit este acela înaintea căruia este pomenit Profetul ﷺ, dar nu cere binecuvântare asupra lui. Allah să îl umilească pe cel înaintea căruia este pomenit Profetul ﷺ, dar nu cere binecuvântare asupra lui! Mai zgârcit decât cel care se zgârcește cu dirhamul și dinarul este acela care se zgârcește cu cererea de binecuvântare și pace asupra Profetului ﷺ atunci când este pomenit. Cele mai depline și desăvârșite binecuvântări și pacea lui Allah să fie asupra lui, asupra familiei, companionilor săi și a celor care îi urmează în bine până în Ziua Judecății!

Cât despre dreptul comunității asupra sa, acesta este ca el să îi transmită mesajul Domnului ei și să o îndrume către ceea ce îi aduce fericirea în această lume și în Viața de Apoi.
Allah Preaînaltul spune:

﴿وَمَا عَلَى ٱلرَّسُولِ إِلَّا ٱلْبَلَٰغُ ٱلْمُبِينُ﴾

„Trimisului nu îi revine decât transmiterea limpede."
Coran, 24:54

Și Preaînaltul spune:

﴿فَهَلْ عَلَى ٱلرُّسُلِ إِلَّا ٱلْبَلَٰغُ ٱلْمُبِينُ﴾

„Oare le revine trimișilor altceva decât transmiterea limpede?"
Coran, 16:35

Al-Bukhārī a relatat în Ṣaḥīḥ că Ibn Shihāb al-Zuhrī, Allah să aibă milă de el, a spus: *„De la Allah vine mesajul, Trimisului îi revine transmiterea, iar nouă ne revine supunerea."* Aici se încheie citatul.

Allah i-a binecuvântat pe credincioși trimițându-l pe nobilul Său Trimis — cele mai alese binecuvântări și cea mai deplină pace să fie asupra lui! Trimisul lui Allah ﷺ a îndeplinit transmiterea mesajului în chipul cel mai deplin și desăvârșit.

Spre sfârșitul vieții sale, la Pelerinajul de Adio, Allah Preaînaltul i-a revelat:

﴿ٱلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلْإِسْلَٰمَ دِينًا﴾

„Astăzi v-am desăvârșit religia, am împlinit asupra voastră binefacerea Mea și am încuviințat pentru voi Islamul ca religie."
Coran, 5:3

În predica sa de la Pelerinajul de Adio, el ﷺ a spus: *„V-am lăsat ceva de care, dacă vă țineți, nu veți rătăci după aceea: Cartea lui Allah. Veți fi întrebați despre mine. Ce veți spune?"*

Ei au spus: *„Mărturisim că ai transmis, ți-ai îndeplinit îndatorirea și ai urmărit cu sinceritate binele nostru."*

Atunci, ridicându-și degetul arătător către cer și îndreptându-l apoi către oameni, a spus: *„O, Allah, fii martor! O, Allah, fii martor!"* A repetat aceasta de trei ori. Relatat de Muslim.

Așadar, ceea ce vine de la Allah — mesajul — și ceea ce îi revine Trimisului — transmiterea — s-au împlinit amândouă în chip deplin și desăvârșit.

Cât despre ceea ce îi revine comunității — supunerea —, fericit este cel căruia i se dă izbândă să o împlinească în cuvânt, faptă și credință. Nefericit, alungat și lipsit de ajutor este cel care face contrariul.

Îl rog pe Allah Cel Generos, Domnul Tronului măreț, să ne dea tuturor izbândă să ne purtăm după învățăturile acestui nobil Profet — cele mai alese binecuvântări și cea mai deplină pace să fie asupra lui! Să ne dăruiască izbânda de a-i urma urmele și de a merge pe calea sa, să ne facă să murim urmând Sunnah sa, să ne adune în ceata lui și să ne facă dintre cei care vor dobândi mijlocirea sa. El este Stăpânul acestor lucruri și Cel care are putere asupra lor. Nu există putere și nici tărie decât prin El.

Domnul nostru, primește de la noi! Tu ești Cel care aude totul și Atoateștiutorul. O, Allah, binecuvântează-l pe Muḥammad și

familia lui Muḥammad, așa cum l-ai binecuvântat pe Ibrāhīm și familia lui Ibrāhīm. Tu ești Vrednic de laudă și Plin de slavă! O, Allah, revarsă harul Tău asupra lui Muḥammad și asupra familiei lui Muḥammad, așa cum ai revărsat harul Tău asupra lui Ibrāhīm și asupra familiei lui Ibrāhīm. Tu ești Vrednic de laudă și Plin de slavă!

Indice

Coran	2, 34, 48
dărnicie	57
generozitate	52, 57, 58
iertare	61, 67
îndurare	4, 41, 57, 66
smerenie	61, 62
vitejie	41, 52

Cules cu Libertinus Serif și Amiri. Institutul Tawhid.

Min akhlāq ar-Rasūl al-karīm

Din caracterul nobil al Profetului

Generozitatea, smerenia, mila, iertarea și curajul Profetului, prin relatări din Sunnah. Pilde de purtare frumoasă și îndrumări pentru urmarea sa.

Autor: ʿAbd al-Muḥsin ibn Ḥamad al-ʿAbbād al-Badr

Traducere în limba română

Institutul Tawhid

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro